

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 4/2023 cena 12 Kč vyšlo v prosinci 2023

PF
2024

V TOMTO ČÍSLE:

- Studie rekonstrukce budovy obecního úřadu
- Informace MAS Hustopečsko, z.s.
- Podzim v mateřské škole
- 30 let Klubu přátel historie Kobylí
- Kulturní akce od prosince 2023 do března 2024

Smuteční síň

Tělocvična MŠ

Technické služby Kobylí - vánoční strom

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

jako obvykle si v úvodníku dovoluji malou rekapitulaci uplynulých pár měsíců.

Již minule jsem se zmínil o dokončené rekonstrukci technického křídla mateřské školy. Veškeré prostory jsou nyní využívány ke svému účelu, a to jak ordinace (klinický psycholog a fyzioterapie), tak i tělocvična pro malé sporty se zázemím (šatny, sprchy a toalety).

V samostatném článku se dočtete o rekonstrukci a možnostech využití malé smuteční síně na místním hřbitově.

V listopadu bylo ukončeno výběrové řízení na dodavatele stavebních prací na první etapu rekonstrukce ulice Osvobození v úseku od hlavní křižovatky po bývalý transformátor. Následovat bude podpis smlouvy s vítězným dodavatelem a předání staveniště. Rekonstrukce komunikace byla podpořena finanční dotací 5 mil. korun z fondu Ministerstva pro místní rozvoj operačního programu rozvoje venkova. Doufáme, že stavební práce budou probíhat

bez větších problémů, a prosíme občany o shovívavost a trpělivost při výstavbě a na objízdných trasách.

V nejbližších dnech bude dokončena rekonstrukce spojovacího chodníku tzv. Sedláčkova ulička. V rámci výstavby bude v tomto úseku posíleno veřejné osvětlení a zrekonstruována dešťová kanalizace.

Další posílení veřejného osvětlení je v dnešních dnech realizováno na příjezdové cestě ke sportovnímu areálu TJ Sokol, doplnění bylo též provedeno mezi základní a mateřskou školou a ve spodní části Suchořádkové zmloly.

Rád bych na tomto místě poděkoval všem, kteří se svou prací zasloužili o skvělý letošní rok a to jak na poli pracovním, tak i sportovním, kulturním a společenském.

Dovoluji mi, abych vám touto cestou popřál krásné vánoční svátky plné lásky, pohody a především zdraví. Do nového roku vám přeji všechno nejlepší, hodně štěstí a osobních i pracovních úspěchů.

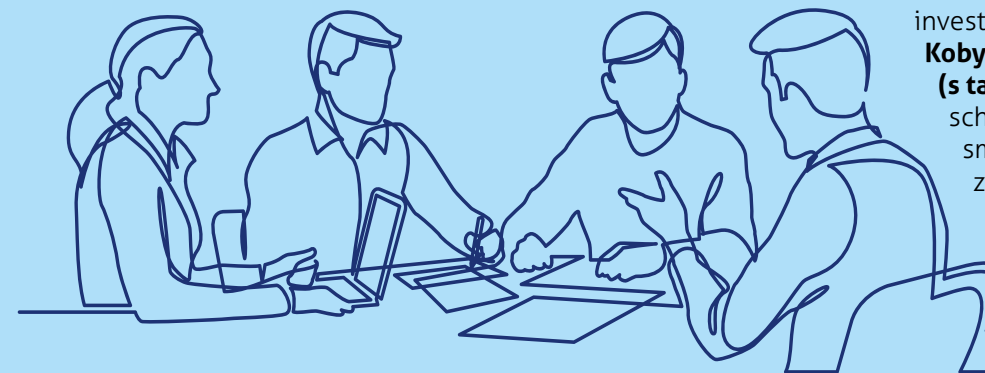
Váš starosta Pavel Kotík

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí

č. 4/2023 ze dne 24. 10. 2023

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/04/2023** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/04/2023** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Petra Horáčka a Štěpána Čeperu
- **UZ/03/04/2023** zastupitelstvo obce volí návrhovou komisi s předsedou Romanem Kaszperem a členy Josefem Kaňou a Rostislavem Rusňákem
- **UZ/04/04/2023** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 4/2023
- **UZ/05/04/2023** zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p. č. 4741/32 o výměře 44 m² v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m² dle nově vypracovaného geometrického plánu
- **UZ/06/04/2023** zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p. č. 2217/58 o výměře 71 m² v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m²
- **UZ/07/04/2023** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí investiční dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši 463 765 Kč TJ Sokol Kobylí na dofinancování podílu žadatele ve věci investičního záměru: **Vybudování automatického závlahového systému pro 2 fotbalová hřiště TJ Sokol Kobylí** a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětného investičního záměru
- **UZ/08/04/2023** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí investiční dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši 400 000 Kč Sboru dobrovolných hasičů Kobylí na dofinancování podílu žadatele ve věci investičního záměru: **Hasičské cvičiště Kobylí – výstavba běžecké dráhy (s tartanovým povrchem)** a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětného investičního záměru

Rekonstrukce smuteční síně

Vážení občané, na podzim letošního roku byla realizována rekonstrukce malé smuteční síně na místním hřbitově. Došlo k úpravě vnitřních prostor – nové povrchy na stěnách a stropěch v prostoru smuteční síně a zázemí. Dále byla opravena střecha budovy a fasáda byla sjednocena výškově i barevně s fasádou nově otevřeného Komu-

nitního centra. Zároveň bylo upraveno a dokončeno místo pro napouštění vody na zalévání.

Malá smuteční síň je v současné době připravena k využití pro každého, kdo se bude chtít rozloučit se svým blízkým.

Pavel Kotík

Rekonstrukce budovy Obecního úřadu návrat k původní podobě?

Budova obecního úřadu byla postavena mezi léty 1976-1980, pamětníci jistě vzpomenou, že původně s plochou střechou. Současná podoba se střechou sedlovou je asi o dvacet let mladší. V dalším období byla vyměněna okna za plastová, ještě později byly vyměněny i vstupní dveře a prosklené závětrří.

Vnitřní prostory jsou pro současnou potřebu úřadu naddimenzované. Jsou zde dva sály – obřadní a zasedací místnost, které jsou využívány takřka sporadicky několikrát do roka.

Proto jsme v rámci studie rekonstrukce vnějších i vnitřních prostor, kterou vypracovala kancelář KEEO architekti, chtěli také optimalizovat využití těchto prostor.

Nově tedy je navržena místnost v přízemí sloužící jak pro obřady, tak pro např. zasedání obecního zastupitelstva. prostor ve druhém nadzemním patře (současná „zasedačka“) a by měla být upravena jako prostory možné ke komerčnímu pronájmu se samostatným vchodem.

Původní podoba budovy byla i z dnešního pohledu architektů velmi zajímavá a nadčasová.

I proto v rámci rekonstrukce vnějšího vzhledu je ve hře navrácení původní podoby s plochou střechou, možná i jako „zelenou“.

Budova „oslavila“ již čtyřicet let od svého vzniku a opravu vnějšího pláště i vnitřních prostor by si jistě zasloužila. V minulých letech se podařilo zrekonstruovat další obecní budovy – sokolovnu, muzeum, technické křídlo mateřské školy – tak snad i budova obecního úřadu se své „generálky“ brzy dočká.

V současné době je navíc možné čerpat na opravu veřejných budov finance z dotačních programů, které bychom velmi rádi při realizaci využili.

Radim Herůfek

MAS Hustopečsko, z.s. informuje

MAS Hustopečsko, z.s. varuje potenciální žadatele před jednáním dodavatelů fotovoltaických systémů. Potenciálním žadatelům doporučujeme, aby první kontaktovali pracovníky MAS nebo EKIS, kteří prověří, jestli mohou v rámci Nová zelená úsporám light podat žádost. Dalším doporučení při výběru dodavatelů jsou na pozitivní zkušenosti (webové stránky REFSITE sdružují reference firem a produktů na jednom místě) a dále doporučujeme oslovovat

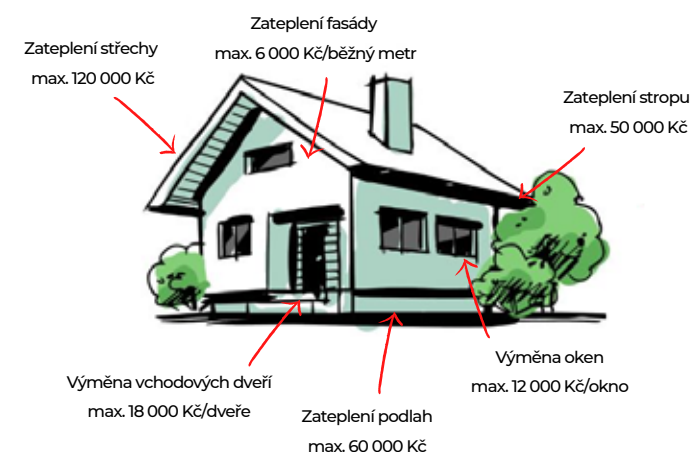
lokální firmy (potřeba revizí se může následně prodražovat). Co určitě nedoporučujeme, uzavírat smlouvy ještě před návštěvou pracovníků MAS nebo EKIS.

Veronika Mikulicová

MAS Hustopečsko s podporou obce

poskytuje bezplatnou pomoc při přípravě žádosti do programu

NOVÁ ZELENÁ ÚSPORA LIGHT

Nově od května 2023 dotace i na solární systémy pro ohřev vody

Žádat mohou i domácnosti, které již podaly žádost na zateplení domu.

Dotace až 90 000 Kč na pořízení fotovoltaického nebo fototerického systému.

Celková dotace i se zateplením domu až 240 000 Kč = 150 000 + 90 000 Kč.

Kdo může žádat ?

Vlastník nebo spoluvlastník rodinného domu, nebo trvale obývané rekreační stavby za podmínky, že:

Jsou všichni členové domácnosti příjemci starobního důchodu nebo invalidního důchodu 3. stupně.

Pobírala domácnost v období od 12.9. 2022 příspěvek na bydlení.

Nebojte se na nás obrátit pro bezplatné poradenství!

Kdy si mám žádost podat ?

Příjem žádostí se otevře 9. ledna 2023, je nutné podat v součinnosti s MAS.

Výše dotace ?

Dotace je až do výše 150 000 Kč vyplácena zálohově.

Dotace je vyplácena také zpětně na realizace uskutečněné již od 12. září 2022.

Kontakty: Ing. Michal Zich
Tel: +420 774 113 357

Email: info.mashustopecko@gmail.com

<http://www.mashustopecko.cz/zelena-usporam-light>

Ing. Veronika Mikulicová
Tel: +420 774 364 013

Email: veronika.mikulicova@email.cz

MAS Hustopečsko, z.s. získalo pro náš region finanční prostředky na realizaci pomoci pro neformálně pečující. Tuto sociální práci zajišťují organizace Girasole, sdružení

pro pomoc a rozvoj z.s. a Diakonie ČCE - středisko BETLÉM, můžete se na ně bezplatně obracet. Kontaktní údaje jsou k dispozici na letáčích.

BETLÉM
DIAKONIE ČCE - STŘEDISKO BETLÉM

Diakonie

Poradna pro pečující a půjčovna kompenzačních pomůcek

Ocitli jste se v situaci, kdy pečujete o blízkého člověka? Jsme tady pro vás a nabízíme vám podporu. Rádi se staneme vašimi průvodci v období pečování.

Veškeré poradenství pro pečující poskytujeme zdarma. Neváhejte se obrátit na pracovnice naší poradny, které vám rády pomohou.

PORADNA PRO PEČUJÍCÍ:

Telefon: 515 531 880
Mobil: 732 694 748
E-mail: vila@betlem.org

PŮJČOVNA KOMPENZAČNÍCH POMŮCEK:
(dle platného ceníku)

Telefon: 519 420 574
Mobil: 605 158 968
E-mail: pujcovna@betlem.org

MAS Hustopečsko

Spolufinancováno Evropskou unii

Služba je realizována v rámci projektu CZ.03.02.01/00/22_008/0000988 Rozvoj MAS Hustopečsko z OPZ+

Dále MAS Hustopečsko, z.s. zajišťuje podporu dospívajícím dětem ve věku 11 - 21 let, kteří se potýkají s duševními poruchami, krizovými situacemi, závislostmi. Sestavili jsme tým odborníků, kteří mohou poskytnout dětem/dospívajícím a jejich rodinám odbornou péči. Jedná se o Podpurný tým duševního zdraví dospívajících Husto-

pečsko (v příloženém letáku se dozvíte více, včetně kontaktu). Současně Vás v předstihu zveme na svépomocná setkání či semináře, které budeme během ledna - března na vybraných základních školách k této problematice realizovat.

Veronika Mikulicová

Spolufinancováno Evropskou unii

Podpurný tým duševního zdraví dospívajících Hustopečsko

Kdo jsme:
Nově vzniklý tým zkušených pracovníků z oborů sociální práce, psychologie, poradenství, pedagogiky a andragogiky. Přímo **bezplatně podporujeme dospívající** ve věku 11 – 21 let a **jejich blízké**. **Začínáme svou aktivitu od října 2023** (o počátku podpory jsme ochotni jednat a dle kapacity ve výjimečných případech začít se spoluprací i dříve v omezeném režimu).

Kdo se na nás může obrátit:
Mladí lidé **ve věku 11-21 let z Hustopečí a okolních měst a obcí (ORP Hustopeče a Zaječí)**, kteří se ocitli v náročné situaci nebo potřebují nasměrovat, na koho se mohou se svými obtížemi obrátit. Mohou se na nás obracet i rodiče, osoby a instituce, které mají mladé lidi v obtížné životní a psychické situaci v péči nebo s nimi spolupracují.

Konkrétně se může jednat často o potřeby mladých lidí řešit obtíže:

- 1) **ve škole či v zaměstnání** (nedostatečný prospěch, osamělost, ústrky spolužáků - kolegů, potíže v získání či udržení zaměstnání aj.).
- 2) **v kolektivech vrstevníků** (izolovanost, osamělost, nedostatek porozumění, vztahové potíže či jiné krize aj.).
- 3) **v domácnosti** (potíže v soužití, potíže se zákony, nedobrá komunikace, nepřiměřené tresty či nároky okolí, potíže v přizpůsobení se změnám (např. při rozvodu rodičů aj.).

Nebo Vás zajímá, jak předcházet duševnímu onemocnění, jak dbát o vlastní duševní hygienu, jak řešit výzvy spojené s udržením stabilizovaného duševního stavu, jak vést kvalitní život s duševním onemocněním, jak lépe zvládat krize, jak snižovat rizika závislostí a poruch příjmu potravy atp.

Jak bude spolupráce probíhat: formou osobního setkání, videohovorem, telefonicky, emailem

SPOLEČNĚ:	vyplníme nezbytnou administrativu, kterou vyžaduje donátor	nastavíme cíle spolupráce a rámcové kroky	vyhodnotíme přínos spolupráce a podpoříme v udržení stabilizované situace nebo v dalším řešení v rámci návazné služby v lokalitě
POMŮŽEME:	zorientovat se v situaci – komplexně ji zmapujeme v komunikaci s důležitými lidmi či institucemi (učitel, škola, zaměstnavatel, úřad práce, OSPOD, soud, návazná služba aj.).	identifikovat dostupné zdroje řešení jako doprovod na potřebné schůzky, pokud to bude nezbytné	v udržení či ve znovuobnovení stabilizovaného duševního stavu
PORADÍME:	zda máte nárok na některé sociální dávky a můžeme pomoci s přípravou dokumentů a vyplněním formulářů (dávky státní soc. podpory, invalidní důchod aj.).		

Kontakt na nás: podpurnyteam@seznam.cz

Rozvoj MAS Hustopečsko z OPZ+
CZ.03.02.01/00/22_008/0000988

I pečující potřebují péči

Diakonie Betlém podává pomocnou ruku všem, kteří doma pečují o své blízké

V České republice žije několik stovek tisíc osob, které chodí do zaměstnání, starají se o své rodiny a navíc ještě tzv. neformálně pečují o své blízké. V Diakonii BETLÉM dobře víme, jak náročná pro ně tato situace je, a proto podáváme všem neformálně pečujícím z našeho regionu pomocnou ruku.

Kdo jsou neformálně pečující

Termínem „neformálně pečující“ jsou označováni lidé, kteří se starají o své stárnoucí rodiče, hendikepované nebo nemocné dítě, partnera nebo další rodinné příslušníky závislé na pomoci druhého. Velmi často se v rolích těchto pečovatelských citají ženy – dcery, matky, manželky. Kromě práce v zaměstnání a domácnosti si tak na svá bedra nakládají další zátěž. Naprostá většina těchto pečovatelů se snaží svou situaci zvládat. Vždyť je přece přirozené, že se postarají o své blízké. Tato nadměrná zátěž si však velmi brzy začne vybírat daň v podobě fyzického a psychického vyčerpání. Bohužel není výjimkou, když pečující musí opustit své zaměstnání nebo zkrátit zaměstnanecký úvazek, což vede k omezení příjmů a dalšímu znevýhodnění pečující osoby.

Nestyďte se přijmout pomoc

V Diakonii BETLÉM máme s péčí o potřebné dlouholeté zkušenosti a rádi se o ně podělíme. V portfoliu našich služeb proto najdete i služby zaměřené na pomoc neformálně pečujícím osobám. Pokud se rozkoukáváte v nové situaci, neváhejte využít naši Poradnu. Poradíme vám, jak zvládnout péči o blízkého člověka po stránce odborné a sociální, jaké vhodné kompenzační pomůcky pořídit nebo jak požádat o příspěvek na péči. Využívat služeb poradny můžete opakovaně a to zcela zdarma. Hodit se vám může také půjčovna kompenzačních pomůcek, kde vám na základě aktuálního ceníku nabízíme možnost vypůjčení chodítek, vozíků, stoliček do sprchy nebo nájezdových ližin na schody.

Myslet i na sebe není hřích

Podle statistik poskytují neformálně pečující 70–90 % veškeré sociální a zdravotní dlouhodobé péče v České republice. Neformální péče tak má velký ekonomický, ale i společenský přínos, přesto zůstává nedocenená a netěší se ani dostatečné podpoře ze strany státu. Jestli i vy patříte k této početné, ale téměř neviditelné skupině, nebojte se přiznat si, že potřebujete čas od času na chvíli zvolnit. Také v tomto případě naleznete oporu v Diakonii BETLÉM.

Na Odstrčilově vile v Kloboukách u Brna nabízíme **po-bytové i ambulantní odlehčovací služby** pro dospělé osoby se zdravotním hendikepem a pro seniory. V praxi tato služba funguje tak, že ve chvíli, kdy doma pečujete o seniora a potřebujete vyřídit neodkladné záležitosti, vyležet angínu nebo odjet na dovolenou, svěříte osobu, o niž doma pečujete, do péče Odstrčilovy vily. V klidném a bezpečném prostředí, kde panuje rodinná atmosféra a je

dbáno i na dostatečnou aktivizaci klientů, se vašemu dědečkovi nebo babičce bude jistě líbit. Zůstat zde může pár dnů nebo třeba měsíc. Je možné využít i ambulantní formu této služby, kdy seniora ráno přivezete a odpoledne si jej vyzvednete.

Jsme tu pro vás

Neformální péče bývá dlouhodobou záležitostí. Může trvat několik měsíců, ale také několik let nebo desetiletí. Je proto důležité připravit se na běh na dlouhou trať. Možnost chodit do zaměstnání, čas na osobní záležitosti nebo koníčky či jen možnost udělat si volné odpoledne by měla být pro pečující samozřejmostí.

Motto Diakonie zní: „Pomoc má mnoho tváří.“ Proto se snažíme pomáhat nejrůznějšími způsoby všude tam, kde vidíme, že je to potřeba. Naše práce je podložena více než třiceti lety zkušeností a poskytované služby se snažíme stále zkvalitňovat a rozšiřovat v souvislosti s poptávkou v našem regionu. Radost a spokojenost našich klientů jsou pro nás na prvním místě.

V případě zájmu kontaktujte pracovnice poradny a půjčovny v pracovní dny v době od 10 do 14 hodin.

Poradna pro pečující, Klobouky u Brna: 732 694 748, vila@betlem.org

Půjčovna kompenzačních pomůcek, Klobouky u Brna: 605 158 968, pujcovna@betlem.org

Odstrčilova vila, Klobouky u Brna: 739 244 837, vila@betlem.org

Tříkrálová sbírka

Možnost udělat dobrý skutek nebyla nikdy blíž – otevřete dveře Tříkrálovým koledníkům?

Tříkrálová sbírka je událost, která má za 24 let své existence pevné místo v našich kalendářích i v našich srdcích. Umožňuje nám začít nový rok tak nějak správně – dobrým skutkem. Přes cinkání kasiček možná zapomínáme, že příchod tří králů do našich domovů je především poselstvím lásky a Božího požehnání, které s sebou přináší. Otevřete jim dveře – příležitost udělat něco dobrého nikdy nebyla blíž...

Kouzlo sbírky, která se již dostala do hlubokého povědomí spočívá především v tom, že si ji každá farnost, každá obec může organizovat sama a děti i dospělí ji berou jako výzvu, když tvoří nádherně zdobené kostýmy, pochodují za zvuků kytar či zpěvů, a víc, než cokoli jiného šíří **obyčejnou lidskou radost**. „*Koledování má i svá jasně daná pravidla, která s takovou akcí nutně souvisí. Dětské koledníčky, kteří na sobě mají kostýmy tří králů, vždy doprovází dospělý asistent. Každá skupinka má průkaz a zapečetěnou kasičku s logem Charity Česká republika,*“ vysvětluje oficiální stránku sbírky Dagmar Kokešová, koordinátorka pro Oblastní charitu Břeclav.

Druhým aspektem, který z Tříkrálové sbírky činí srozumitelnou a širokou veřejností přijímanou dobročinnou akci, je **transparentnost v úmyslech**, na které je zisk z kasiček určen. „*Řekl bych, že ten kolos, jakým Tříkrálová sbírka bezpochyby je, má poměrně jasné pravidlo – pomoc lidem v nouzi. Je však třeba dodat, že ta nouze, potřeby lidí, kteří potřebují pomoc, jsou v každé oblasti trochu jiné. V naší břeclavské Charitě použijeme výtěžek ze sbírky na podporu farních charit. V letošním roce to budou Nikolčice, Charvatská Nová Ves, Křepice, Moravská Nová Ves, a Novosedly, které jsou jakousi naší prodlouženou rukou a starají se o potřebné přímo ve svých obcích. Velká část podpoří naše Dobrovolnické centrum, protože bez dobrovolníků nemůže fungovat žádná charita, a nějaké procento poputuje i na naše humanitární projekty,*“ odpovídá na nej-

častější otázku koledníků ředitel Oblastní charity Břeclav Ing. Josef Gajdoš.

Největší část prostředků však v letošním roce poputuje na Charitní záchranou síť a Fond individuální pomoci jednotlivcům. „A zase je ten princip velice jednoduchý – pracovníci záchrané sítě pomáhají lidem, kteří propadli všemi ostatními službami a nedostává se jim potřebné pomoci od jiné instituce či organizace. A možná byste nevěřili, jak jednoduché to dnes je, nedovolat se pomoci. Tento projekt se stále ještě rozjíždí, ale skvěle spolupracujeme s pracovníky sociálních odborů v našich městech, kteří nás sami oslovují a žádají si naše „síťáčky“, když je potřeba. Jejich největší předností je čas, který klientům mohou dát, aby společně našli řešení jejich problémů. A samozřejmě potřebují mít i fond, ze kterého mohou čerpat, když je potřeba zajistit lidem v akutní nouzi i hmotné potřeby,“ vyzdvihuje důležitost projektu ředitel Gajdoš s tím, že právě na Charitní záchranou síť se obrací čím dál více klientů, především z řad samoživitelů s dětmi, osamocených seniorů, rodin s postiženými dětmi, lidí bez domova a další.

Ve stejném termínu, kdy se uskuteční tradiční tříkrálová koleda, **budou umístěny i statické kasičky na veřejných místech, jako například na obecních či městských úřadech a v prodejnách Jednoty Coop.** Je to varianta pro případ, že tři krále s kasičkou nezastihnete. Další možností je přispět přes webové stránky www.trikralovasbirka.cz nebo přímo na účet Tříkrálové sbírky s variabilním symbolem pro podporu Charity Břeclav:

**Číslo účtu: 66008822/0800
Variabilní symbol: 777966300**

Děkujeme za podporu a doufáme, že dobrý skutek v podobě příspěvku do tříkrálové pokladničky bude pro vás tím nejlepším začátkem nového roku.

*Dáša Kokešová a tým charitáků z Oblastní charity Břeclav.
www.breclav.charita.cz*

Tříkrálová sbírka 2024 v Kobyli

V Kobyli tradiční Tříkrálová sbírka proběhne v sobotu 6. ledna 2024. Skupinky koledníků se po obci rozejdou v pravidelném čase v 10.00 hodin dopoledne. Sraz koledníků je v 9 00 hod v komunitním centru sv. Jiří.

Informace ze sběrného dvora

Vážení spoluobčané, množství vyprodukovaného odpadu neustále roste a tato skutečnost má negativní vliv nejen na naše životy, ale také na životní prostředí. A tak není divu, že roste tlak na jeho co nejefektivnější využití. Mnoho z nás si to neuvědomuje, ale každý neseme obrovský podíl na tom, jaká bude další cesta odpadu...

Pokud třídíme odpad, neměli bychom zapomínat, že kromě samotného třídění je důležité dodržovat určité zásady. V opačném případě se totiž může stát, že i když odpad vytrídíme do sběrných nádob, k recyklaci nedoputuje...

NAČ NEZAPOMENOUT?

1. Při třídění odpadu bychom se vždy měli řídit informacemi uvedenými na samolepkách na sběrných nádobách v dané obci, které zohledňují místní specifika nakládání s odpadem.
2. Pokud si nejsme správností třídění odpadů jisti, můžeme se s dotazem obrátit na místní svozovou společnost nebo zaměstnance obce.
3. Odpady, které třídíme do sběrných nádob na odpad, nesmí být mastné, nesmí obsahovat různé zbytky nebo dokonce celý obsah. Drobné znečištění při třídění nevadí – obaly není nutné vymývat vodou, obsah stačí důkladně vyškrábat nebo vytřít.

4. Před tříděním je potřeba minimalizovat objem odpadu (sešlápnutím, zmačkáním, rozložením krabic), tato zdánlivá drobnost je však velmi podstatná.

Sběrné nádoby se budou plnit déle, protože se do kontejnerů vejde více odpadu. To má velký vliv na frekvenci svozu odpadu, díky kterému dojde ke snížení množství výfukových plynů vypouštěných do ovzduší – šetříme tak životní prostředí.

Na závěr bych chtěla všem občanům, kteří poctivě třídí, recyklují a snaží se předcházet odpadům, poděkovat.

A protože nám začíná advent, svíčky naděje, míru, přátelství a lásky, přeji všem občanům, aby je tyto symboly provázely nejenom v adventu a vánočních svátcích, ale i v nadcházejícím roce 2024.

Ze sběrného dvora Schořová Pavla

Poděkování manželům Diblíkovým

Paní MUDr. Jitka Diblíková po až těžko uvěřitelných padesáti letech péče o dětské pacienty odchází do nepochybně velmi zaslouženého odpočinku. Za svého působení se starala o více než tři generace dětí. V posledních letech svou praxi v Kobyly vedla společně se svým mužem, panem MUDr. Jiřím Diblíkem. Vedení obce jim oběma jménem všech pacientů i jejich rodičů za obětavou službu pro nejen kobylyské občany ze srdce děkuje a zároveň jim přeje pevné zdraví a mnoho pohody v zasloužené penzi.

Péče o děti a dorost v Kobyly pokračuje

Jistě se k Vám již donesla informace, že naše současná dětská paní doktorka - MUDr. Jitka Diblíková – plánuje ke 31. 12. 2023 ukončit svoji činnost a odejít do zaslouženého důchodu. Za její 50letou praxi, obětavou péči, preventivní činnost a poradenství pro děti a jejich rodiče jí patří obrovský obdiv a veliký dík!

Péče o děti a dorost v Kobyly zůstane zachována a bude od 1. 1. 2024 pokračovat. Dětská ambulance bude nadále fungovat ve stávajících prostorách, tedy alespoň prozatím. V plánu je totiž kompletní rekonstrukce těchto prostor tak, aby odpovídaly současným hygienickým požadavkům zdravotnického zařízení a aby místnosti dostaly „nový kabát“, který by vytvořil příjemné prostředí pro malé i velké pacienty a jejich rodiče.

Čeká nás ještě dlouhá cesta, ale věřím, že se dílo podaří, a snad se brzy budeme všichni radovat z krásné a moderní ordinace pro děti a dorost. Proto bych touto cestou ráda požádala případné zájemce o přeregistraci svých dětí k pediatrovi do Kobyly, aby byli trpěliví, a vyčkali, až se rekonstrukce uskuteční a vše si, jak se říká, sedne.

Přeji krásný adventní čas a pevné zdraví nejen v nadcházejícím zimním období!

Na malé i velké dětské pacienty i na jejich rodiče se v příštím roce moc těší

*MUDr. Jana Herůfková a zdravotní sestřička
Bc. Lucie Kapustová*

Inzerce

KUBÍKOVÁ OLGA – ÚČETNÍ PRÁCE IČ 74764870

Zpracování:

- Daňové evidence – Fyzické osoby
- Podvojný účetnictví – společnosti, zapsané spolky
- Mezd + veškerá personální agenda

Zastupování na úřadech:

- FÚ, OSSZ, ZP při kontrolách
- Pomoc při spravování Datové schránky

Kubíková Olga, Kobyly 415

Tel. 607 232 882

E-mail: ok.kubikova@seznam.cz

Podzim v knihovně

Tvoření v knihovně

Na začátku října a na začátku listopadu proběhla v knihovně další dvě tvoření. Tentokrát byla obě dvě zaměřená na korálky. V říjnu jsme s paní Lenkou Uhlířovou vyráběli s pomocí drátků podzimní dekorace – listy a ježky a v listopadu to byly náramky, náhrdelníky, klíčenky, náušnice... A to vše v režii paní Zuzany Veselé. Tímto bych chtěla oběma dámám poděkovat a také všem, kteří přišli. Bez vás by to nemělo smysl. V prosinci nás čeká ještě jedno tvoření. Budeme vyrábět svícný a jiné vánoční dekorace. Tentokrát se o nás postará paní Marie Blažková. Budeme se těšit.

Besedy s dětmi za základní školy

Během měsíce října navštívily postupně knihovnu děti z 1. stupně základní školy. Proběhly besedy, ve kterých jsme četli pohádky a pověsti, pracovali s textem, nebo se naučili vyhledávat odpovědi na otázky v encyklopediích.

A také tu byl jeden speciální listopadový den pro prvňáčky, kteří si z knihovny tradičně odnesli první opravdovou učebnici – Slabikář. Samozřejmě, že to nebylo jenom

tak. Museli si jej nejdříve zasloužit a splnit připravené úkoly. K ruce měli své patrony z 9. třídy, kteří jim s úkoly pomáhali. Tak ať jim dobře slouží!

Přibýlo také spoustu nových knih, které si můžete vybrat v on-line katalogu knihovnakobyli.webk.cz/katalog. Připomínám ještě telefonní číslo **731 514 400** a také výpůjční dobu v knihovně:

Pondělí	zavřeno	
Úterý	13 - 19	
Středa	09 - 12	13 - 16
Čtvrtek	13 - 19	
Pátek	12 - 15	

Táňa Rosochová, knihovnice

Mateřská škola Kobylí

Tak jako každý rok se těšíme na výstavu místních zahrádkářů Kobylská zahrádka, kde jsme si mohli prohlédnout, co všechno vypěstovali. Viděli jsme různé druhy ovoce i zeleniny, hrozny, bylinky, exotické rostliny pana Fridricha i sukulenty a kaktusy pana Líznara. Ochutnali jsme různé druhy medu a pochutnali si na připraveném ovocném občerstvení.

Ochutnávku ovoce připravujeme i ve školce, a nejenom to... Pekli jsme ovocnou buchtu, připravovali ovocné špizy nebo pečený čaj. Ze zeleniny pak připravujeme výbornou zeleninovou polévku nebo salát. Tento rok jsme si moc pochutnali na bramborách, které jsme si připravili na loupačku nebo jako pečené bramborové lupínky... Mňam, to byla dobrotá...

Něco dobrého jsme pak vzali i zvířátkům do lesa. Cesta je tam sice dlouhá, ale je to krásná procházka. Vždycky si výlet moc užijeme. Pozorovali jsme srnky, kterých jsme potkali velké množství, v lese jsme také poslouchali ptáče-

ky a snažili se je rozeznat podle hlasu. V krmelci jsme pak našli poklad od veverky Zrzečky a zato jsme tam zvířátkům nechali jablíčka. Z přírodnin, které jsme si cestou posbírali, pak děti vyrobily krásné koláže.

Pohádku Jak krteček zachránil les nám přijelo zahrát Divadlo Rolničky. Byla to pohádka o lese, ale hlavně o dobrých kamarádech, kteří v nouzi pomohou. My si však pohádky umíme zahrát i sami, a to i ty nejmenší děti z Rybiček, například pohádku Boudo, budko nebo O veliké řepě.

Pohádku O Budulínkovi s edukativními prvky na téma Cizí lidé nám přijely zahrát děvčata z Hájenky Parku. Děti si vyzkoušely, jak se zachovat v různých situacích, když je osloví cizí člověk. Hudební pohádku Peřiny o zakle-

tých princeznách předškoláci shlédly společně se žáky ZŠ Kobylí v sokolovně. Nezapomněli jsme ani na svátek sv. Martina a oslavili ho třeba i pečením voňavých svatomartinských rohlíčků.

Jak správně pečovat o zoubky dětem ukázala sestřička Edita Damborská. Nejdříve proběhla kontrola zubních kartáčků a ti, kteří měli svůj kartáček na zuby už opotřebovaný, dostali krásný nový. Děti se naučily, jak si správně zoubky čistit a pak měly možnost si otestovat, jak dobře se jim to povedlo.

Také nás navštívila paní Eva Poulíková a přivedla si i Frídu, moc šikovného pejska, na kterého se děti vždycky moc těší. Společně pak předvedli, jak pes s canisterapeutickým výcvikem umí pomáhat lidem s pohybovými obtížemi, ale umí také zklidnit a zahřát.

Většina dětí se i letos zapojila do vyšetření zraku, které nám již několik let zajišťuje firma Prima Vizus. Následovat bude logopedická depistáž ve spolupráci se Speciálně – pedagogickým centrem v Hodoníně a beseda pro rodiče předškoláků na téma Školní zralost a připravenost do školy s paní ředitelkou PPP Hodonín Mgr. Janou Taptičovou.

A také se už připravujeme, jak si před školkou ozdobíme a rozsvítíme vánoční strom, u kterého si i s rodiči společně zazpíváme. Pak se těšíme na sv. Mikuláše, který přijde i se svými pomocníky, na vánoční focení i tradiční Zpívání pod věží. V muzeu zavzpomínáme na časy našich babiček, upečeme perníčky a ozdobíme stromeček starodávnými ozdobami, které si vyrobíme. V tvoření dekorací budeme pokračovat i ve školce, abychom měli dárečky, až zase půjdeme zpívat a přát před Vánoce. A hlavně si bu-

deme užívat tu nádhernou předvánoční atmosféru a čekat na kouzlo Vánoc.

Za celou školku všem přeji krásné a pokojné Vánoce.

Blanka Helešicová

Činnost KPH v muzeu

Ve druhé polovině roku bývá v muzeu velmi živo. V září ještě pokračuje celotýdenní provoz, přichází nejvíce návštěvníků a do toho se prolíná řada akcí. Zahájili jsme vernisáží obrazů malíře a grafika Jana Grabce. Výstava pod názvem "Slovácko s úsměvem" ukázala celkem 50 kreslených vtipů se slováckou tematikou, a sám autor zahájení i ukončení výstavy zpestřil zpěvem za doprovodu své heligonky. Zajímavou tvorbou, vyznačující se střídáním malířských technik, se na další výstavě představila Ing. arch. Irena Antlová. Za přítomnosti autorky proběhla v neděli 8. října vernisáž s hudebním doprovodem Petry Bohemi. Převážně abstraktní díla probudila fantazii návštěvníků.

Následovaly vinařské akce, které již mnoho let podporujeme, nastrojíme do selského všedního kroje a přichystáme tradiční místní pochutiny. Účastníci mají „Putování po MH za burčákem“ a „Putování po kobylských uličkách za burčákem“ ve velké oblibě a rádi se za námi do muzea vrací.

K podzimu v muzeu patří každoročně „Vaření trnek“, „Šlapání zelí“ a „Zabijačkové hody“. V letošním roce se na vaření trnek ohlásila Česká televize za účelem natáčení pořadu Kateřiny Winterové „Herbář“. Nerušená a plynulá práce televizního štábu vyžadovala 2 dny práce. V pátek tetička Bártová učila Kateřinu Winterovou dělat kobylské beleše a ještě stihla kamera zachytit přípravu na vaření trnek. V sobotu 28. září, již za účasti veřejnosti, dotáčil štáb zbytek scénáře. K dobré náladě přispěly i „Darebné ženy“ z Velkých Pavlovic. Pořad má být odvysílán ještě v letošním adventu, tak doufáme, že se bude líbit.

Koncem října proběhlo již třetím rokem veřejné „Šlapání zelí“. Jako minule, stála fronta zájemců, aby vlezli do kádě a s chutí, ve speciálních holínkách, a ve dvojici si zašlapali. Museli jsme přidávat zelí po troškách, aby se na každého dostalo. Zelí je už v kameňácích a chutná velice. Poděkování patří také dětem z FK Slunéčko, které vydatně pomáhaly.

Ve spolupráci s obcí jsme v pátek 17. listopadu pořádali již druhým rokem „Zabijačkové hody v muzeu“. Radost nám udělal obrovský zájem, muzeum bylo celý den zcela zaplněné a každý si na specialitách pochutnal.

Vaření trnek, šlapání zelí i zabijačka se dříve odehrávaly téměř v každé chalupě. Klub přátel historie se snaží tyto podzimní činnosti připomínat, akce jsou úspěšné a velký zájem nás velmi těší.

V prostorách muzea se dne 19. listopadu uskutečnila dobročinná akce „Děti dětem“. Vystavené obrazy vytvořené žáky ze ZŠ Kobylí se líbily a úspěšně našly své kupce. Výtěžek z prodeje a vstupného byl věnován NFDO Krtek. (viz samostatný článek)

Radoslava Bureš Obadalová
Klub přátel historie Kobylí

Vážení přátelé, sousedé, občané místní i přespolní, chtěl bych vám jménem Nadačního fondu dětské onkologie KRTEK upřímně poděkovat za vaši neocenitelnou podporu během charitativní výstavy obrazů „Děti pro děti“, která proběhla v Muzeu obce Kobylí 19. 11. 2023. Vaše přítomnost a podpora přispěla k fenomenálnímu úspěchu této akce, během níž se vybralo neuvěřitelných 126 250 Kč. Největší zásluhu na úspěchu této akce mají bezesporu mladí talentovaní žáci ZŠ Kobylí pod vedením pana učitele Mgr. Petra Horáčka, jejichž nádherné obrazy se prodaly mnohdy za částku převyšující hodnotu uvedenou u díla. Díky.

Pavel Kuba

Vážení, jménem celého našeho zájezdu KČT Vysoké Mýto vám od srdce děkujeme za krásné přijetí ve vašem muzeu, třebaže jsme přijeli již poněkud pozdě a již jsme neviděli vaše šlapání zelí. Mnozí z nás by třeba zjistili, že šlapou zelí špatně. Děkujeme za vaše mluvené slovo. Víte, mne také zaujalo, jak máte svou expozici čistou, prosvětlenou, no prostě úžasnou. Poděkujte i ostatním dámám, které se o nás hezky postaraly, třebaže jsme je zdrželi i po zavírací době.

30 let Klubu přátel historie Kobylí

Dne 6. 12. 2023 slaví Klub přátel historie, z.s. 30 let od svého založení. Impulsem k založení spolku byla úspěšná výstava v místní sokolovně, pořádaná jako vzpomínka 60 let od úmrtí naší rodačky Augusty Šebestové. (viz článek 30 let Klubu přátel historie – Milena Škrobáková).

Začátkem prosince (6. 12. 1993) vzpomínáme 30. výročí Klubu přátel historie naší obce Kobylí. V tomto období se také datuje vznik pěveckého sboru pod vedením Augustina Havlína. Klub vzniká následně po úspěšné, pozoruhodné akci – kulturním pořadu „Kobylí dědina“. Tuto vzpomínkovou slavnost, spojenou s doprovodnou výstavou dokumentující historii obce, uspořádala skupina místních občanů k jubileu naší významné rodačky Augusty Šebestové roz. Bezděkové. Tato autorka Lidských dokumentů zaznamenala život vesničanů Kobylí i okolních obcí ve 2. pol. 19. stol. Toto dílo se stalo velmi cenným dokladem historie.

A protože jste velmi zajímavě povídaly o okolí Kobylí, mokřadech, máme nápad na jarní zájezd. Doufám, že jej uskutečníme. Přeji vám hodně spokojených návštěvníků.

Maixnerová Anna
jednatelka KČT Vysoké Mýto

KLUB PŘÁTEL HISTORIE

V nedělním listopadovém odpolední (28. 11. 1993) jsme v místní sokolovně předvedli, že národopis v naší obci stále přetrvává. Vystoupili zástupci všech generací. Velkou úlohu zde sehrál pěvecký sbor, který předvedl písně našeho regionu, zejména pak písně zaznamenané přímo v Kobylí. Program byl také proložen ukázkami – citacemi z Lidských dokumentů od kolébky do hrobu podaných našimi tetičkami - samozřejmě v našem nářečí Hanáckého Slovácka.

Vše se setkalo s velkým ohlasem. Obecenstvo zcela zaplněného sálu spolu s účinkujícími vzdali tak díky celé početné rodině Bezděků – Františku Serafinu Bezděkovi, jeho manželce Anně Bezděkové rozené Kovaříkové. Zásluhou těchto manželů a jejich dětí patřila naše obec Kobylí mezi nejpokrokovější osady naší země. V Kobylí se u Bez-

děků scházeli obrozenci – významné osobnosti ze širokého okolí (např. Wurmovi, Jan Herben, bratři Alois a Vilém Mrštíkové a další).

Zájem našich občanů o historii a národopis pak v následujících letech vyvrcholil v založení Muzea obce Kobylí, jehož činnost se neustále rozvíjí. Děkujeme všem členům klubu, jeho příznivcům, pomocníkům v naší činnosti. Velký dík patří všem, kteří muzeum vytvářeli, ale dnes jim můžeme věnovat jen krásnou vzpomínku. Je chvályhodné,

že v naší obci Kobylí udržujeme staré tradice. Poděkování patří školám, souborům, jednotlivcům, kteří obnovují náš lidový kroj. Samozřejmě také naši významné složce – sponzorům.

Nezapomínejme také na historii. S touto je třeba seznámat naši mladou generaci. Je třeba znát místa, kde žijeme, kde žili naši předci, kam se rádi vracíme. Je to naše Morava, naše Česko, náš milovaný domov.

Milena Škrobáková

Pěvecký sbor Klubu přátel historie Kobylí - sbormistr Augustin Havlín (listopad 1993), A. Havlín - 2. řada - druhý zprava

Výbor Klubu přátel historie Kobylí se svými spolupracovníky 29. 11. 2003

Zleva 1.řada
Božena Kovářová,
Marie Steinbocková,
Marie Pekaříková,
Milena Škrobáková,
Václav Zuska

2.řada
Marie Zusková,
Jana Bárťová,
Marie Kaňová,
Marie Vojtěšková,
Drahoslava Petraková,
Jan Petrák,
Miroslava Vajbarová,
Božena Zechmeisterová,
Blažena Křivková

Augusta Šebestová - 90 let od úmrtí

V letošním roce vzpomínáme 90. let od úmrtí. Přikládám článek, který tuto výjimečnou ženu popisuje trochu jiným pohledem. Citace z knihy vydané Poštovním muzeem, „Ženy na poště“.

Ženy v poštovní službě

Pocházela ze sedmi dětí (čtyři dcer a tři synů) Františka Bezděka a jeho druhé manželky Anny, rozené Kovaříkové z Kobylí. Přestože František nebyl rodákem z Kobylí, brzy zdomácněl a stal se úspěšným obchodníkem, hospodářem, osvětovým činovníkem, starostou a poštovním muzeem. Augusta tak vyrůstala v podnětném prostředí, i když formální vzdělání získala pouze v kobylské dvoutřídce a při ročním studiu na německém gymnáziu v Hustopečích. Po otci však zdědila organizační talent a přirozenou zvědavost, takže se brzy zapojila do obecně prospěšných projektů. V roce 1871 složila expeditorské zkoušky, což jí umožnilo, aby se v rodné obci stala nejprve poštovní expeditorkou a po otcově smrti (1880) i expedientkou. V roce 1886 se provdala za Františka Šebestu, účetního cukrovaru ve Velkých Pavlovicích, kde strávila následujících deset let. Po jeho smrti se přestěhovala zpět do Kobylí a v roce 1899 opět převzala zdejší poštovní službu, pro níž nechala o rok později postavit novou budovu. V ní pak úřadovala až do penzionování 1. ledna 1912. Závěr života strávila v Brně, ale do Kobylí často dojížděla. Vedle poštovní služby se věnovala obchodní, pojišťovací, literární, knihovnické, kronikářské, národopisné, archeologické, spolkové a osvětové činnosti. Proslula především jako zapálená dodavatelka exponátů pro Národopisnou výstavu československou (1895) i jako autorka Lidských dokumentů a jiných národopisných poznámek (1900).

Augusta Šebestová s manželem Františkem Šebestou

Augusta Šebestová (28. 11. 1852, Kobylí – 30. 11. 1933, Brno)

Augusta Šebestová se do vedení kobylské expedice dostala shodou nepříznivých okolností. Prvním expedientem se totiž stal její bratr František, který však 17. září 1872 předčasně zemřel a na jeho místo nastoupil stejnojmenný otec. Jemu pomáhala úřadovat ve funkci expeditorky (1871-1880), aby po jeho smrti 14. srpna 1880 převzala poštu nejprve jako administrátorka (červenec-říjen 1880) a posléze i jako expedientka (1880-1886 a 1899-1911).

Poštovní úřad Kobylí na Moravě, který byl postaven nákladem 5 149 zlatých roku 1900.

Zdroj: Klenoty poštovního muzea Jan Kramář, Martin Jahoda: Ženy na poště Radoslava Bureš Obadalová

Neměli by být zapomenuti

Ladislav Hosák (5. 7. 1898 – 5. 11. 1972)

Univ. Prof. PhDr. Ladislav Hosák, český historik, se narodil v Újezdě u Brna, okres Brno-venkov, v rodině učitele. Mládí prožil ve Velkých Pavlovicích, kde byl jeho otec 25 let řídícím učitelem. Po studiích na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně působil jako středoškolský učitel (dlouho vyučoval na gymnáziu v Břeclavi). V letech 1946-1963 byl docentem, od roku 1963 profesorem československých dějin a historické vlastivědy na filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

Svou odbornou prací se zasloužil především o metodické a materiálově věcné propracování moravského historického místopisu. Drobnými analytickými studii, vycházející od jihomoravského Hustopečska, postupně jimi pokrýval takřka celou Moravu. Začal tematikou svobodných dvorů a genealogickými studii, které byly přípravou k historicko-místopisným pracím. Výsledky pramenového výzkumu shrnul v díle „Historický místopis země moravsko-slezské“ (9 dílů, 1933 – 1938), které je souhrnným přehledem základních faktů o moravských panstvích a obcích. Později rozpracovával, doplňoval a opravoval systematicky látku, která vyústila v „Přehled historického místopisu Moravy a Slezska v období feudalismu do r. 1848“ (1967), a v toponomasticky založené práci – histo-

rickém slovníku „Místní jména na Moravě a ve Slezsku“ (ve spolupráci s filologem s Rudolfem Šrámkem, 1970).

Historicko-topografické znalosti spoluurčovaly jeho druhý badatelský zájem o problematiku jižní Moravy („Hustopečský okres“ (1924), „Dějiny města a panství Břeclavě“ (1926), „Dějiny Moravského Slovenska“ (I-IV 1926-1927), „Dějiny Hustopečska do poloviny 14. století“ (1948), „Středověká kolonizace na území bývalé Moravy“ (1967), „Středověká kolonizace Dyjskosvrateckého úvalu“ (1967)). Dále byl autorem přehledné syntézy česko-slovenských dějin – „Nové československé dějiny“ (1947).

Spolupracoval na vydání dějin Kunštátu, dějin města Břeclavi a Podivína, dějin městečka Velkých Pavlovic, dějiny Brumovice. V r. 1948 se mu dostal do rukou jeho rukopis „Dějiny Kobylí“, který jsem více bohužel neobjevil.

Cenné jsou i Hosákovy studie k dějinám moravského feudalismu, lidového odporu proti panské okupaci za slezských válek i četné další výklady, publikované např. ve Vlastivědě moravské, různých vlastivědných sbornících (Jižní Morava, Masarykovou stopou, Selský archiv, Vinařském obzoru aj.), odborných časopisech apod.

Toulky KOBYLSKOU MINULOSTÍ – doc. PhDr. Oldřich Franc

O pokladu

K nejstarším osadám na Podluží patřily Kukvice. Poprvé se připomínají s kostelem a farou v Mikulčicích roku 1383. V patnáctém století, v letech 1468-1470, byla obec vypálena Uhry. Podruhé byla obnovena před rokem 1528. Kukvice zanikly podruhé za třicetileté války. Poté zde byl panský dvůr. V době jeho největšího rozkvětu se zde páslo na 1000 ovcí. 500 se dojilo a 500 se nedojilo. V takzvané „Švýcárně“ bylo 100 jalovic. Na místě kukvického dvora pak vznikla roku 1782 nová ves nazvaná k počtu císaře Josefa II. Josefem. Na konci obce směrem na Prušánky je v malebné skupině starých stromů zasazeno pozdně barokní sousoší. Zobrazuje sv. Annu vyučující Pannu Marii a pochází z roku 1760. Tedy z doby před vznikem Josefova. Podle pověsti ho zde nechal z vděčnosti postavit místní pastýř, který na tom místě našel poklad. Pověst může mít však pravdivé jádro. Na podstavci sousoší je vedle letopočtu 1760 uvedeno i jméno Georg Straka. Byl to vrchnostenský ovčák hodonínského panství, staral se o ovce a v panském dvoře žil i se svou rodinou. Žil tu i další vrchnostenský ovčák s rodinou, Johann Otahal. Zda se i on, nebo někdo z jeho rodiny, podílel na nálezu údajného pokladu dnes už nevíme.

A jak tento příběh souvisí s Kobylím?

Ovčák Johann Otahal se narodil v Hodoníně v roce 1728. V matrice Moravské Nové Vsi je k datu 23. 1. 1750

Opravené sousoší sv. Anny vyučující Pannu Marii u Josefova

zapsán jeho sňatek s Marií Annou Hilinger. Nevěsta se narodila v Hruškách a pocházela patrně také z pastevecké (ovčácké) rodiny. V Kukvicích se jim narodilo několik dětí. Poté rodina přesídlila na několik let do Hodonína, následně do Kobylí a pak do Velkých Pavlovic. Johann Otahal stále působil jako ovčák. Po smrti manželky se znovu oženil a nakonec se s rodinou vrátil do Kobylí. Usadili se v č. p. 64. Zde také v roce 1792 Johann zemřel jako pololáník.

V Kobylí se usadili i jeho dva synové a provdané dcery. To už je ale jiná historie.

Drahomíra Králová, Marie Vrbasová, Jan Křižák

Zdroje: www.josefov.eu, *Josefov (okres Hodonín)*, Wikipedie: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Josefov>, Moravský zemský archiv, sbírka matrik, knihy č. 3004, 2800,5304
Vladimír Nekuda – *Zaniklé osady na Moravě v období feudalismu*

Informace z kulturní komise

Co se dělo v kulturní komisi od léta? Pilně jsme připravovali další program... Už v říjnu se konal Den seniorů, kde zahrála Sklepanka a vystoupily děti z folklorního souboru Slunéčko. Kdo přišel, ten se bavil a užil si hezké odpoledne, které pro vás obec připravila. Věříme, že nás podpoříte svou účastí i další rok.

V listopadu k nám zavítalo divadlo z Prahy. V hlavních rolích komedie Mlčeti zlato se představila známá dvojice Dana Morávková a Jan Čenský. Myslím, že představení bylo úspěšné a už teď vám můžeme slíbit, že nebylo poslední... Herci si také odvezli jako poděkování víno, které jim sponzorským darem poskytlo vinařství Herzánovi, za což moc děkujeme!!!

A protože se blíží Vánoce a advent, tak jsme připravili i takový předadventní koncert skupiny Fleret a Zuzany Šulákové. Kapela zahrála a písničky se líbily. Poslední akce letošního roku, která je na programu kulturní komise, je jako každý rok velmi oblíbené Zpívání pod věží. Se svařákem v ruce si můžete poslechnout vánoční písně, které si pro vás připravily děti i pěvecké sbory. Nebude chybět ani guláš od myslivců a novinkou bude rybí polévka od našich rybářů. Můžete posedět v komunitním centru na kávu, nebo smlsnout něco dobrého od tetiček z muzea. Nebudou chybět ani stánky lidové tvořivosti, kde může-

te koupit něco pro potěšení, nebo také přispět na dobrou věc. V závěru večera se rozsvítí vánoční strom s přáním krásných Vánoc.

I já vám za celou kulturní komisi přeji krásné a pohodové svátky vánoční... Přejeme vám pevné zdraví a lásku v kruhu vašich nejbližších.

Jitka Láničková

Divadlo 2-15 zahrálo našim dětem

1. 11. 2023 se v sokolovně odehrálo představení pro děti 1. stupně naší školy a předškoláčky z mateřské školky. Z Ostravy přijeli pedagogové a studenti hudební akademie a konzervatoře sdružení pod hlavičkou Divadla 2-15, aby odehráli dětem malou operu. Ano, opravdu přivezli operní

dílko! Když se to totiž umí dobře napsat, tak umí tento žánr zaujmout a dokonce i pobavit menší školáky. Začátek představení patřil režiséru a autorovi v jedné osobě, Davidovi Křížovi, který dětem napověděl, co ta opera vlastně je, kdo je to režisér a proč ty zpěváci nepotřebují mikrofon.

Peřiny napsal skladatel Jiří Najvar a David Kříž speciálně pro menší děti. A jak se na pořádnou pohádku sluší – vystupují v ní 2 peřiny, princ a sluha. Modrá peřina se zamiluje do sluhu a žlutá do prince. A tak čarují, zašívají a kují pikle. Ale všechno skončilo šťastně. Jinak by to ani nebyla pohádka.

Ty nejmenší děti se do děje vžily a v průběhu představení napovídaly peřinám. Větším dětem se zase nejvíce líbil sluha, kterého po skončení zajaly nadšením objetím. Bylo krásné sledovat, že se všem hudební divadlo líbilo a že děti dokáží své nadšení projevit.

Mladí umělci se po představení i s žáky vyfotili. Věříme, že se podaří uspořádat další taková akce, protože našim dětem je potřeba rozšiřovat obzory i v umělecké oblasti.

Jitka Břizová

Kulturní akce - Co nás čeká do konce letošního roku a na začátku roku nového

3. 12. 2023	Advent v muzeu
9. 12. 2023	Zpívání pod věží – prostranství u kostela
10. 12. 2023	Setkání se sv. Mikulášem v kostele
13. 12. 2023	Česko zpívá koledy – muzeum
17. 12. 2023	Vánoční koncert - orlovna
26. 12. 2023	Štěpánská zábava - Kobylští stárci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na tradiční Štěpánskou zábavu spojenou s nesením koláča, která se koná v úterý 26. prosince 2023. Sraz chasy, koláčníků a metlařů je v 17:30 hodin u kostela sv. Jiří. Začátek zábavy v sokolovně je ve 20:00 hodin. K tanci a poslechu hraje dechová hudba Lácaranka. Vstupné 150 Kč.
27. 12. 2023	Svěcení vína – komunitní centrum
13. 1. 2024	Ples sportovců - sokolovna
19. 1. 2024	Společenský ples farností Kobylí, Bořetice a Vrbice – sokolovna
21. 1. 2024	Dětský maškarní ples - sokolovna
27. 1. 2024	Hasičský ples – sokolovna
10. 2. 2024	Zahrádkářský ples - sokolovna
17. 2. 2024	Krojový ples - Kobylští stárci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na Krojový ples, který se koná v sobotu 17. února 2024 od 20:00 hodin v sokolovně. Můžete se těšit na předtančení české besedy. K tanci a poslechu hraje dechová hudba Zlatanka.
9. 3. 2024	Výstava vín - sokolovna

Pozvánka na adventní putování Kobylím

Milý přátelé, stejně jako loni připravujeme na dobu adventu připravenou hru Putování za adventními rozsvícenými okýnkami v Kobylí. Tato hra je určena nejen pro rodiny s dětmi – účastnit se jí může kdokoli. Jejím hlavním cílem je, aby lidé během procházky trávili čas spolu. V současném uspěchaném světě jsou to opravdu vzácné chvíle.

Dalšími cíli je přiblížit křesťanské pojetí adventu (a vánočních svátků) široké veřejnosti a také poznat místopis obce.

Pravidla hry jsou velice jednoduchá: každý adventní víkend budou (v sobotu i neděli) v době 16 - 19 hod. osvětlená okýnka některých domů a před jejich dveřmi budou svíce/lampička, část příběhu a úkol... Stačí vyjít na procházku a najít rozsvícený dům.

Níže najdete místa, kam přesně jít. Tyto informace najdete také na plakátech, které vyvěsíme před adventem. Záleží pak jen na vás, jestli navštívíte všechny rozsvícené domy nebo jen některé.

- 2. 12. Horní konec - ulice Zahrady
- 3. 12. Vývozek
- 9. 12. ulice Osvobození (nebo nově: Petra Křivky)
- 10. 12. ulice Konec světa
- 16. 12. ulice Vrbecká

- 17. 12. ulice Čaganov
- 23. 12. ulice Fišůz
- 24. 12. kostel (12 - 14 hod.)

Tak neváhejte a užijte si advent spolu se svými nejbližšími.

Soňa Čejková

Vánoční koncert

JIRÍ KALOUSEK KYTAROVÝ MÁG
 JITKA BŘÍZOVÁ SLADKÉ HOUSLE
 DAVID KŘÍŽ SAMETOVÝ HLAS

Orlovna Kobylí

17.00 17.12.

250 Kč V PŘEDPRODEJI, 350 Kč NA MÍSTĚ

Více info a online prodej vstupenek pod tímto QR kódem nebo na tel. čísle 775 247 064.
 Koncert pořádá hudební agentura Arte per tutti
www.artepertutti.cz

Společenský ples farností Kobylí, Bořetice a Vrbice

Draží přátelé, Vánoce už nám pomalu klepou na dveře... a hned po Vánocích se otevře plesová sezóna 2024. Rádi bychom vás pozvali na **Společenský ples farností Kobylí, Bořetice a Vrbice**, který se letos koná v Kobylí. Ti, co byly na minulých ročnících jistě potvrdí, že tento ples má nezaměnitelnou přátelskou a zároveň noblesní atmosféru. Není totiž jenom o bohaté tombole, hudbě a tanci, ale je hlavně o setkávání lidí (nejen) ze všech tří farností (ať už do kostela chodí nebo ne).

Vezměte své přátele, přijďte a užijte si ho s námi - v pátek **19. 1. 2023** v sokolovně v Kobylí za doprovodu **DH Sokolka**... že netančíte nebo nemáte s kým tančit? Nevadí - přijďte si popovídat a pobavit se. Vítání jsou úplně všichni...vždyť na Hasičský ples taky nechodí jen hasiči;-) Ples bude totiž přesně takový, jaký si ho uděláme.

Za organizační výbor napsala Soňa Čejková

Augusta Šebestová na Panských mlatech

V pátek 27. 10. jsme se poprvé sešli v prostorách „Panských mlatů“ a zahájili řadu kulturních setkání s historií, hudbou, uměním a zajímavými osobnostmi společenského života.

První pořad byl věnován kobylskému tématu. 30. října uplynulo 90 let od úmrtí naší neznámější rodačky Augusty Šebestové a byla by velká škoda nezavzpomínat a znovu nepřipomenout to, že její život a dílo zasáhlo Kobylí více, než si mnozí uvědomují. Jako hosté byli pozváni manželé Alex a Olga Bezděkovi. Pan Alex Bezděk je vnukem MUDr. Ctibora Hugo Bezděka a prapravnukem

Františka Serafina Bezděka, zakladatele rodu kobylských Bezděků. Díky nenadálým zdravotním problémům manželé Bezděkovi nakonec nedorazili, ale zúčastnili se potomci pana Miloše Bezděka i členka rodu Bezděků ze Svěbohova. Pořadem provedla Mgr. Blanka Hrabalová, ukázky z Lidských dokumentů a paměti C. Bezděka četl pan Vladimír Doskočil, herec Slováckého divadla v Uherském Hradišti. Celý večer hudebně doprovodil Kobylský kvartet.

Augusta Šebestová, rozená Bezděková, byla výjimečnou ženou 19. století. To, že se stala takovou osobností bylo velkou měrou dané tím, že se 28. listopadu 1852

narodila do prostředí ne zrovna na Moravském Slovácku obvyklého, do rodiny pokrokových obrozeneckých kobylských Bezděků.

Rodiči malé Augusty byli František a Anna Bezděkovi. Augusta měla pět sourozenců Františka Věnceslava, Metoděje, Vladimíra a dcery Emilii, Annu a Marii.

Všechny děti Bezděkových byly ovlivněné kulturně-vlasteneckým prostředím své rodiny, kde slova jako osvěta, kultura, vlast nebyly neživotné pojmy, ale vždy byly reprezentovány činy.

Augusta se svými sourozenci vyrůstala ve velmi inspirativním prostředí, ale také v době, kdy příručky pro výchovu dívek nabádaly k poslušnosti a pokoře, kdy postavení žen ve společnosti bylo určené, a to Augusta pokořila a přes všechny překážky prožila svůj vlastní život. Dospívání v takové rodině, jako byli Bezděkovi, zformovalo Augustu do aktivní vzdělané bytosti, která se nebála. Podporu pro své aktivity měla nejen v otci, ale i matce. Vzdělání se jí mnoho nedostalo, absolvovala kobylskou dvoutřídku a jeden rok na německém gymnáziu v Hustopečích, ale nedostatek nahradila samostudiem a četbou. Po otci zdědila organizační a obchodnické schopnosti. Se sobě vlastním nasazením bojovala proti lichvě, která na tehdejší vesnici kvetla. O všech významných událostech ve svém okolí podávala zprávy do pokrokových časopisů. Tak jako její otec se velmi živě zajímala o praktické dění v obci, svým dílem přispěla při stavbě silnice, vodovodu, zalesňování, vysazování ovocných stromků. Milovala knihy, proto se velmi pečlivě starala o obecní knihovnu. Byla velmi úspěšná při získávání nových čtenářů, uměla poradit a vybrat. V Kobylí se začalo hodně číst.

V roce 1869 založila se svou sestrou Emilií ženský čtenářský spolek „Libuše“. Inspirací pro ně se stal bratrův spolek a také Vojta Náprstek a jeho Americký klub dam. Ovšem venkovská společnost na takové „novoty“ nebyla vůbec připravena, proto spolek neměl nijak dlouhého trvání, ale už jen to, že se jí ho podařilo založit, stojí za uznání.

Po rozpadu spolku zaměřila Augusta své síly na to, aby si vybudovala existenční nezávislost, proto v roce 1871 složila poštovní zkoušky. Po smrti otce byla jmenována poštovní expedientkou. Pronikla jako žena do řad c.k. úředníků, což v té době byl „husarský kousek“. Pošta se stala kulturním centrem obce Kobylí. Augusta Bezděková, i když žila velmi nekonformním životem, si vydobyla úctu a byla váženou osobou obce. V roce 1872 začala psát otcem založenou obecní kroniku – Památní knihu obce kobylské, kterou zpětně dopsala až do roku 1856.

V roce 1886 se Augusta provdala. Vzala si Františka Šebestu, účetního cukrovaru ve Velkých Pavlovicích. Deset let, které strávila v Pavlovicích, věnovala Augusta své další vášni, a to byla národopisná činnost sběratelská. Plně ji strhli celonárodní přípravy na Národopisnou výstavu československou v Praze (1895). Začala sbírat materiální doklady lidové tvořivosti svého kraje, a to byly kroje, krojové součástky, zařízení chalup, bible, kancionály. Velmi pečlivě sbírala i lidovou slovesnost, jazykové a věcně přesně zapisovala přísloví, pořekadla, staré zvyky přímo v terénu, kde něco uslyšela, tak na místě si zapsala.

Po smrti svého muže se vrátila do rodného Kobylí, kde dokončila svá nejcennější díla, a to dvě památní knihy obce kobylské a knihu Lidské dokumenty. Všechny svoje poznámky a zápisky lidové slovesnosti mínila použít v kronikách obce k charakteristice svých krajanů. Svě utříděné rukopisné zápisky poslala v roce 1895 i na výstavu do Prahy. Po skončení výstavy si je vyžádal Jan Herben a začal je po částech otiskovat v Čase s názvem Lidské dokumenty. Vzbudily velkou pozornost i u odborníků. Ignát Wurm jí nabídl knižní vydání. Teprve po této nabídce setřídila své poznámky do 17 kapitol a připravila je k vydání. První vydání vyšlo v roce 1900 v Olomouci. Kniha sklídila velký ohlas jak u laické, tak především u odborné veřejnosti pro jazykovou spolehlivost a bystrost pohledu na věc. Když si člověk dá tu práci se do ní začít, zjistí, že kniha je plná laskavého humoru a vtipu, ale také to, že podává celkem přesný obraz života slovácké vesnice 19. století.

Když se Augusta Šebestová vrátila v roce 1896 do Kobylí, tak znovu převzala vedení pošty, která opět ožila dětmi, lidmi, co přicházeli pro radu, pomoc, pochopení. V roce 1899 byla jmenována majitelkou c. k. pošty a v roce 1900 si nechala postavit dům pro potřeby pošty, kde i bydlela. V roce 1912 odešla do penze a odstěhovala se do Brna se svou sestrou Marií Mrštníkovou, ale do Kobylí neustále dojížděla

Její život svou naplněností a různorodostí by vydal za tři životy. Byla slovy dnešní doby moderní, racionální a velmi schopná žena, která se nebála své schopnosti používat. Její život nebyl vždy jednoduchým, narážela na mnoho překážek, konzervativních názorů, ale nevzdala se. Byla obchodnicí, kdy se starala o tatínkův úspěšný obchod, ve-

docí pošty, agentkou pojišťovny, obecní kronikářkou, poradkyně pro věci veřejné i ekonomické pro obec i jednotlivce, vlastivědná pracovnice, sběratelka národopisného materiálu, organizátorka kulturního dění, podílela se na chodu domácnosti, kdy vyřizovala vše úřední, vychovávala děti svých zemřelých sourozenců, obstarávala zemřelé členy rodiny a v neposlední řadě byla manželkou, dcerou a sestrou. Když se člověk podívá na její portrét, její bystrý a živý pohled svědčí o úžasném životě, který žila, a nejen o něm mluvila, jak se v té době u mnoha žen dělo.

Zemřela 30. října 1933 v Brně v požehnaném věku 81 let.

Mgr. Blanka Hrabalová

Rok 1993 - vzpomínkový pořad k 60. výročí úmrtí A. Šebestové za účasti manželů Alexe a Olgy Bezděkových

„...tetu Augustu jsem neznal, ale žil jsem s lidmi, kteří ji znali, pamatovali, vážili si ji a měli ji rádi. Dnes v noci - 27. 10. 2023 - jsem útržkovitě sepsal několik vzpomínek, které mám uloženy ve své paměti...“

Vážení a milí přítomní, vzácní hosté, drazí blízcí i vzdálení příbuzní... dnes vzpomínáme legendární osobnost - **osobnost prozářenou vnitřním světlem, vrozenou inteligencí a láskou k lidem - nezapomenutelnou spisovatelku Augustu Šebestovou.**

Tetička Šebestová milovala kobylské spoluobčany a tetičky milovaly svoji paní poštmistrovou, knihovnici a obchodnici. Měly k ní důvěru a chodily si k ní pro radu, pro knihy, pro nákup a také pro textil.

V knihovně poznala zájmy svých čtenářů a čtenářek - v obchodě zase vkus svých zákazníků. Uměla vybrat látku a doporučit knihu.

V obchodě nebo na poště se lidé rádi zastavili „na kus řeči“, pohovořili a povyprávěli o svých radostech i o starostech. Ke starostem patřily úřední dopisy i výzvy k zaplacení finanční částky a nevyrovnaného dluhu. Stávalo se, že mnozí úřednímu jazyku špatně rozuměli a výzvu někam založili nebo ji zmačkanou zahodili. Vzápětí doručnou urgentní výzvu k zaplacení pak řešila a situaci uklid-

ňovala Tetička Augusta. **Na poště vyplňovala směnky, řešila úřední záležitosti i sousedské problémy.** Příběhy pak otiskla v Herbenových Besedách času.

V knihovně znala zájmy svých čtenářů a té které tetičce už předem připravila knihu podle jejího zájmu, např. romány, cestopisy, historické nebo přírodovědného zaměření.

Byla výborný **psycholog, právník a pedagog.**

Podobně, když jela nakupovat střížné zboží do Brna, vybírala s jistotou. Věděla, která látka se bude tetičkám líbit. Aby se na trhy dostala už v ranních hodinách a mohla dobře vybírat jezdila do města ještě v noci. Na kozlíku prý s sebou vozila pistoli, ale použít ji nikdy nemusela.

V noci jela nakupovat - přes den nakoupila a v noci se vracela domů.

Její zásadou byla jistota, že **čím vzdělanější bude matka, tím kvalitnější bude nová generace. Vzdělanost matky znamená zvýšení kulturní úrovně obce a celého národa.** Nesouhlasila se vžitým názorem vyjádřeným třemi K: Kinder - Küche - Kirche.

V 80. letech moravský lid nemilosrdně kosila zákeřná tuberkulóza, jíž za oběť padli oba rodiče a obě mladší sestry malého Huga - Ctibora. Chlapec se tak stal již od šesti let úplným sirotkem. **Jeho výchovy se ujala pevná ruka rozumné a vysoce pokrokové tety Augusty Šebestové a současně i Anny Kovářkové/Bezděkové. Až do jejich smrti mu byly moudrými**

rádkyněmi.

Tetičku Augustu měli rádi a vážili si ji nejen občané, ale i kobylští chlapi, jak je to zřejmé z vyprávění mého děda Ctibora v knize **Jak rád jsem žil, XXV. kapitola Tetička Augusta Šebestová, rozená Bezděková.** Hoši si vyprávěli o jakémsi pokladním na nádraží v Zaječí. On prý umí vyřizovat jízdenku, nedívat se na papír a současně hovořit s cestujícími. Malý Hugo se zamyslel a divil se, že by mohl být někdo šikovnější než jeho teta...**„Hm,“ namítl. „To je toho! Šak naša tetička Augusta to umí taky! A píše rovulinko a tak pěkně, že takového písaře není.“** Chlapi nic nenamítali, protože věděli, že tetička Augustýnka je tuze múdrá, a proto mlčeli.

Téměř dva roky jsem za mých studií v Praze žil u tetičky Maryšky Mrštníkové/Bezděkové a byl jsem hrdý a pyšný na to, že mohu být v blízkosti o 12 let mladší sestry Augusty Šebestové.

Tetička Šebestová i ke konci jejího ušlechtilého života myslela na jiné lidi a na pomoc lidem trpícím. Na jejím parte je psáno: Místo květinových darů radče pamatovati na Dům útěchy.

Budiž čest její památce a trvalé místo v našich srdcích

Alex Bezděk - praprasynovec Tety Augusty Šebestové

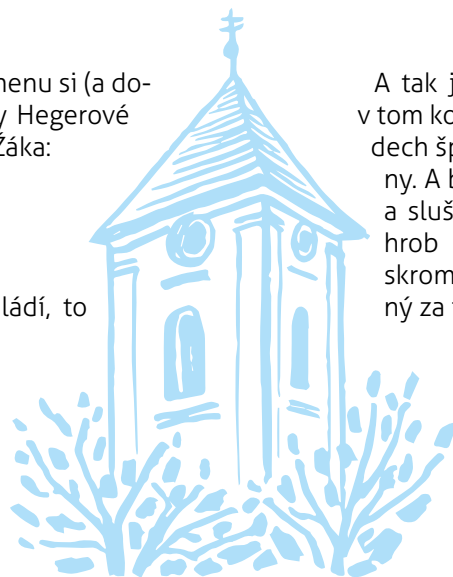
Baterie dobity

Vždy, když se vracím do Kobylí, vzpomenu si (a dokonce si ji i broukám) na písničku Hany Hegerové „Bože můj, já chci zpět“ s textem Pavla Žáka:

„Slunce po okraj a stráně samý vřes
a teď se duše kaj a srdce tíhu nes.“

Tak tohle je můj kraj, to je moje mládí, to je domov můj... Nejinak tomu bylo i poslední zářijovou nedělí, kdy jsem spěchal na slavnostní inauguraci Komunitního centra při chrámu sv. Jiří. Řečníci řečnili, vyzvedávali přínos a zásluhy všech, kteří se na vybudování centra podíleli, děkovali jim i sponzorům, podporovatelům, donátorům. Zpěváci zpívali, účastníci tleskali a usmívali se. Rozhostila se uvolněná atmosféra, převládala pocit společenství, sounáležitosti a radosti.

Dobrá myšlenka, kus poctivé práce na všech stranách a vzniklo dílo bohulibé, připravené k šíření osvěty, vzdělanosti, k setkávání lidí, připravené k naplňování základních křesťanských postulatů, tedy lásky, pravdy, odpuštění... „Kostelík vízku sklání,“ zpívá se taky v té výše zmíněné písni.

A tak jsem si uvědomil, že jsem před 60 lety v tom kostelíku ministroval a na tu vízku po schodech šplhal, abych souměrně zvonil na oba zvony. A byl jsem na to hrdý – byl to docela kumšt a slušný fyzický výkon... A kousek od zvonice hrob mých pěstounů, kteří mě vedli k víře, skromnosti a pokoře a kterým jsem stále vděčný za tyto vklady do života.

Zástupy lidí proudily jednotlivými místnostmi Komunitního centra, mnohé jsem poznával i přes vlny času změněných tváří, byť jména už vždy rychle nenaskakovala. Zdravili jsme se, usmívali, krátce pohovořili o rozličných věcech, evidentně setkáním potěšeni. Tato setkání jsou pro mě vždy silná, nabíjejí mě. Genius loci působí, do každodenní reality se vracím s novou energií.

Tak tomu bylo i tentokrát – osvěžen, povzbuzen a ještě k tomu vybaven výslužkou v podobě dvou flašek vína a krabičky kobylských koláčků. Ano, na vybudování centra a opravu kostela jsem přispěl, ale netřeba děkovati: Dobil jsem baterie a to přece taky něco stojí...

Všechny Kobyláky zdraví

Jan Ličeník

Lácaranka v roce 2023

Rok 2023 uběhl jako voda, opět nastal čas bilancování.

Lácaranka odehrála celkem 10 plesů, nejvíce z nich bylo krojových – Němčičky, Hustopeče, Velké Pavlovice, Rakvice, Kobylí, Boleradice, Bořetice, školní ples Velké Bílovice, hasičský ples Šitbořice, vinařský ples Velké Pavlovice. V pátek 21. 4. jsme v kobylské sokolovně zahráli spolu s DH Galánka z Klobouk u Brna na koncertu k výročí 120 let narození našeho zakladatele Metoděje Hanáka z Brumovic – viz článek v kobylském zpravodaji č. 2/2023. Zahráli jsme na májové zábavě v Šitbořicích, Vranovicích a Nikolčicích, potom už následovalo hodové veselí: Žatčany, Tvarožná, Kobylí, Březí u Mikulova, Hovorany, Němčičky, Popice, Čejč, Velatice, Jiříkovice, Strachotín, Bořetice, Velké Němčice, Vranovice, Morkůvky, Ivančice – Letkovice, Vrbice, Židlochovice, Pozořice, Jezeřany – Maršovice, Rouchovany, Hrádek u Znojma, Velké Hostěradky (hody i hodky), Opatovice, Uhřetice, Vnorovy – tradičně někde 1 den, někde 2 dny, ale také 3 dny. Ve Velkých Pavlovicích jsme zahráli na zahrávkách hodů, v Bošovicích to zase byly odehrávky hodů. Dále babské hody Těšany, festival DH Kubešova Soběslav, spolu s kobylskými mužáky jsme se zúčastnili nahrávání hudebního pořadu pro TV Šlágry v hospodě U Bartošů v Lanžhotě, která patří manželům Osičkovým (Břeťa zpíval mnoho let s Moravankou). Na konci roku nás ještě čeká tradiční štěpánská zábava v Kobylí.

Myslím si, že se letošní hudební sezona Lácarance docela podařila, zahráli jsme si na stálých akcích, na některé

z nich se opakovaně vracíme už 40 let a pořád se nám tam dobře hraje a tyto akce se nám líbí – a asi i Lácaranka se pořadatelům líbí, když ji už tolik let dávají příležitost ke hře. Celý letošní rok s Lácarankou zpívala Libuše Kadrnková z Velkých Bílovic, Kristýna Kuchařiková ze Vnorov a Markéta Lanžhotská z Kobylí, dále Miloš Ostřížek z Krumvíře a Jožka Ovečka z Moravského Žižkova. I letos musím napsat, že jsem měl radost z opakované účasti Kobyláků – Elišky Rusňákové na pozici zpěvačky, Štěpána Galy na pozici hráče na trombón a Tomáše Hamana jako hráče

na bicí, kteří s Lácarankou chodili jako záskoky za chybějící kmenové členy kapely.

V neděli 28. 5. proběhla v kobylském muzeu slavnostní vernisáž výstavy Včera jsem byl u muziky. Byla to výstava fotografií a dalších různých materiálů o muzikantech a kapelách nejen z Kobylí. Své místo tam měl i zakladatel DH Rozmařilka a Lácaranka Metoděj Hanák z Brumovic. V souvislosti s dědou Hanákem – jak mu všichni muzikanti říkali, jsem na vernisáži vzpomenu na jednu příhodu, která snad osvětlí fakt, proč ho muzikanti Lácaranky vždycky brali jako svého třetího dědečka. Stalo se to už před více než 40 lety – hned na začátku 80. let minulého století. Byly prázdniny a jelikož muzikanti Lácaranky byli tehdy buď v nějakém učebním poměru nebo na nějaké střední škole – všichni byli doma. Někdo si vylepšoval svoji finanční situaci na nějaké brigádě, druhý pomáhal doma v hospodářství a na poli. Soboty a neděle jsme měli jasné – hrálo se někde na hodech. Jeden víkend zůstal neobsazený, na záskok nás kupodivu nikdo nezavolał, tak jsme seděli v pátek v kobylské hospodě a přemýšleli, co v tom volném víkendu podnikneme. Nevím, koho to už napadlo, ale u stolu zaznělo – jedme na čundr. Ale kam? Jedme do Divák, náš kamarád Leoš Hrdlička tam pořádá nějakou oslavu, jsme tam zváni. Jelikož jsme v té době měli zpěvačku právě z Divák, rozhodli jsme se, že tam pojedeme a přespíme u Podlucých – rodiče naší zpěvačky proti tomu určitě nebudou nic namítat. Myslím, že nás bylo šest muzikantů, kteří jsme se pro toto rozhodli a hned jsme začali jednat. Za hodinu nám jede podvečerní autobus do Brumovic, takže všichni rychle domů, umýt, převléci se, vzít si nějaké peníze a vzhůru na návštěvu k dědovi Hanákovi, kde přespíme a ráno se nějakým autobusovým spojem přemístíme do těch zmiňovaných Divák. Jak jsme řekli, tak jsme i udělali. Za hodinu jsme všichni nastoupili do autobusu a vyrazili za naším kapelníkem do Brumovic. Podotýkám, že v té době měl děda Hanák na krku 80 let – babička taktéž. K večeru jsme tedy zabouchali kapelníkovi na dveře a čekali, až otevře. Co tady chcete, zeptal se nás děda Hanák. Dědo, jedeme na čundr do Divák, tak bychom vás rádi navštívili. A jak tam potom pojedete? No chtěli bychom u vás přespat a ráno tam pojedeme autobusem. Děda se tomu zasmál – myslel, že si děláme legraci. Ale pozval nás k sobě domů, že si chvilku sedneme, popijeme vínečka, které bylo u nich vždycky po ruce, něco zakousneme a půjdeme. Ve 23.00 při družné debatě se děda zeptal – a jak pojedete domů? No my tady u vás přespíme – však jsme vám to už říkali. Děda se tomu opět zasmál – považoval to za dobrý fór. V 1.00 se děda – už notně ospalý – opět ptá: Tak jak pojedete domů? Dědo, my to myslíme vážně, my tu opravdu potřebujeme přespat a ráno pojedeme do těch Divák. To už bylo dědovi Hanákovi jasné, že nás takhle nad ránem nemůže vyhodit,

tak spolu s babičkou připravili nějaké deky, pustili nás na půdu, kde měli složenou slámu (cigarety a zapalovače museli nechat kuřáci u dědy) a tam jsme se uložili ke spánku. Ráno nás vzbudila krásná vůně smažených vajíček na cibulce a na špeku – babička nelenila a přichystala pro nás snídani. K tomu čerstvý chléb a poté štamprlička na probrání – a už jsme mazali na autobus. Tak i takový byl děda Hanák, náš třetí dědeček a nezapomenutelný kamarád.

Závěrem musím opět poděkovat za spolupráci vedení Obce Kobylí, dále všem našim sponzorům, zejména Vinařství Varmuža Kobylí, Vinařství Jarmila z Dolních Dunajovic a Stavebniny Vajbar.

Do nového roku 2024 rád popřeji všem Kobylákům a všem příznivcům dobré muziky už tradičně vše dobré, hodně zdraví a ať se daří!

Za DH Lácaranka kapelník Pavel Svoboda

Vážení rodiče, milé děti,

po dlouholeté pediatričce praxi odcházíme od 1. ledna 2024 do důchodu. Péči o vaše děti a dorost jsme se věnovali nesmírně rádi. Měli jsme vždy na paměti, že zdraví dětí je tím nejdůležitějším článkem života rodiny. Snažili jsme se, aby naše lékařská praxe byla co nejkvalitnější a my jsme mohli všem dětským pacientům poskytovat tu nejlepší péči. Děkuje rodičům za nezbytnou spolupráci s námi, bez níž by naše medicínská práce nemohla fungovat.

Budeme moc a moc rádi vzpomínat na všechna ta léta strávená mezi vámi.

MUDr. Jitka Diblíková
MUDr. Jiří Diblík

Poděkování,

Jsou mezi námi dobří lidé. Cestou z fotbalového utkání jsem ztratil peněženku s větším obsahem peněz a s doklady. Naštěstí ji našel poctivý pan P. Müller ml. a ještě téhož dne ji doručil ke mně domů. Dík, Pavle!

Tonda Otáhal st.

Kam oko dohlédne - Větrný mlýn, Starý Poddvorov

Kolem větrného mlýna mezi Čejkovcemi a Starým Poddvorovem jsem projel mnohokrát, ale nikdy jsem se tam nezastavil. Až letos, začátkem listopadu. V rádiu hráli svižnou polku „U Čejkovic mlýn“ a já jsem úplně náhodou jel kolem. Odbočil jsem a vůbec toho nelituju. Návštěva areálu větrného mlýna ve Starém Poddvorově opravdu stojí za to.

Dvoupatrový větrný mlýn takzvaného německého typu má bohatou historii. V roce 1870 jej nechal vybudovat mutěnický občan Ignác Laštůvka, který prý mezi Mutěnicemi a Hodonínem našel vojenskou pokladnu a z nalezených peněz nechal mlýn postavit. V roce 1876 se mlýn přestěhoval do Týnce u Břeclavi. Dobu, kdy mlýn stával v Týnci, připomíná lidová historka uveřejněná v časopisu Malovaný kraj (1947).

Mlynář zjistil, že se mu ztrácí pytle s obilím. Na zloděje proto nachystal past. Nařezal schod a upevnil na něj drát spojený s kohoutkem brokovnice. Dlouho se nic nedělo, až jedno ráno v zimě objevil ve sněhu okolo mlýna krvavé stopy. Mlynář se po nich vydal a přišel až ke stavení svého přítele kováře, který ležel zraněn v posteli. Mlynář vyfasoval 6 týdnů vězení za těžké ublížení na těle. Zda-li šel kovář krást obilí se u soudu nedokázalo. Mlynář však na své řemeslo zanevřel a mlýn prodal.

Nový majitel František Bařina mlýn v roce 1884 přestěhoval na dvanácti formanských vozech do Starého Poddvorova, kde stojí na kopci Zahájky dodnes. V srpnu roku 1890 se krajem přehnal větrná smršť, která mlýn převrhla, dokonce posunula a napáchala veliké škody. Větrák byl obnoven v roce 1892 novým majitelem Ignácem Křížovičem. Další majitel Jan Minařík větrák úspěšně provozoval až do roku 1949. V letech 1949–1956 Jan Minařík usiloval o opravu mlýna, ale tehdejší úřady neměly zájem. Až v roce 1969 prodělal mlýn generální opravu péčí Technic-

kého muzea v Brně a za přispění studentů Střední lesnické školy ve Strážnici, čímž byl uveden do provozuschopného stavu. Situace se však opakovala, o mlýn se nikdo nestaral. Bez následných oprav dále chátral a v roce 1982 se mu dokonce ulomila hřídel s lopatami. Nad vesnicí tak zůstalo stát smutné torzo kdysi dominantního objektu.

Obrat k lepšímu začal počátkem 90. let. Staropoddvorovský mlýn byl navržen do Ústředního seznamu kulturních památek a k jeho prohlášení za kulturní památku došlo v listopadu 1993. V roce 1999 odkoupila mlýn obec Starý Poddvorov, která zahájila v roce 2003 rozsáhlou rekonstrukci této významné technické památky, jejímž výsledkem je dnes pečlivě rekonstruovaný objekt, chloubou místních občanů a oblíbený turistický cíl. Areál mlýna je otevřen celoročně, telefonicky se dá domluvit prohlídka.

Z naší rozhledny mlýn vidět je, ale docela složitě se hledá, protože je ukryt v korunách okolních stromů. Najdete jej jihovýchodním směrem nad Čejkovcemi ve vzdálenosti vzdušnou čarou necelých 7 kilometrů (azimut 141°). Návštěvu větrného mlýna ve Starém Poddvorově vřele doporučuji, budete určitě spokojeni.

PS: A k dobré náladě si na zpáteční cestě můžete zanotovat moc pěknou písničku Slávka Smišovského a Stanislava Pěničika z roku 1977:

*U Čejkovic mlýn, já to dobře vím, od něj cestička,
šohajičku můj, jiné neslibuj svého srděčka.
Chtěla bych tě mít, nedám si tě vzít, vždyť tě ráda mám.
Ten mlýn sa točí a já své oči, šohajku můj tobě dám.*

*U Čejkovic mlýn, já to dobře vím, od něj chodniček,
voda utěká, proč tam nečeká můj šohajček.
Srděčko mně vzal, když tam se mnú stál včera z večera.
Ten mlýn se točí a já své oči, šohajku můj, smutné mám.*

*Slunko zapadá, lístek uvadá, zvadne i ten květ,
frajárečko má, jsi-li upřímná, vrátím se ti zpět.
Včel mňa čekajú, šaty chystajú, na vojnu jít mám.
Ať mlýn se točí, až vojna skončí, slověčko své tobě dám.*

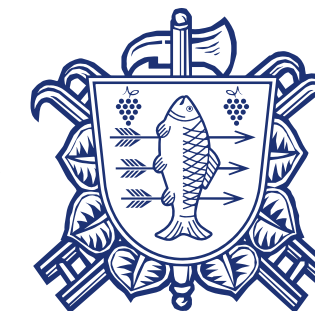
Josef Kaňa

Činnost Sboru dobrovolných hasičů Kobylí

Letošní rok je již 115. rokem činnosti Sboru dobrovolných hasičů v Kobylí. Jaký ale byl?

Začátkem ledna, po třech dlouhých letech přerušovaných covidem, zasedala výroční valná hromada v hasičské zbrojnici. Konečně osobně jsme probrali činnost sboru, přečetly zprávy o činnosti, schválili plán práce a rozpočet a udělili vyznamenání významným členům. Koncem ledna jsme zorganizovali již osmnáctý ročník hasičského plesu v Sokolovně, tentokrát za doprovodu dechové hudby Taburčanka. Nemohly chybět ani hrané scény půlnočního překvapení, tentokrát na téma hry na klavír a volby prezidenta. Koncem března členové sboru vypomáhali při vítání jara. Provedli jsme řízené odpálení ohňostroje a dále vykonávali požární dozor během kterého jsme přítomným dětem ukázali naši požární techniku. Koncem dubna podvacáté vzplála vatra při pálení čarodějnic na našem cvičišti. Pro malé návštěvníky proběhly spousty soutěží

se sladkými cenami pro každého účastníka, dokonce byl sponzorsky zapůjčen skákací hrad a následovala diskotéka pro dospělé, ovšem už bez skákacího hradu. V květnu jsme pro mladé hasiče a diváky uspořádali soutěž mladých hasičů, kde změřilo síly 14 družstev mladších a 12 družstev starších žáků. Počasí nám tentokrát vůbec nepřálo a po poradě bylo odsouhlaseno ukončení soutěže po prvním kole. Výsledek našich soutěžících v těžké konkurenci bylo osmé místo mladších a páté místo starších žáků. Na konci května na našem cvičišti proběhla neobvyklá akce pro veřejnost – ukázka vojenské a požární techniky pro nejmenší. Třetí červnový víkend patřil kobylským hodům a náš spolek spolu se Sokoli pomáhal s organizací občerstvení v průběhu ce-

mladí hasiči

soutěžní družstva

lých hodů. V červenci proběhl již neuvěřitelný 23. ročník soutěže „O pohár obce Kobylí“. Soutěže byly v podstatě souběžně dvě – v požárním útoku a železný hasič a trvaly téměř sedm hodin. Zúčastnilo se 24 družstev v kategoriích muži, ženy a dorost a také 39 jednotlivců soutěže TFA (železný hasič). Po krátké přestávce následovala zábava se skupinou „Modul“. O soutěži byla natočena reportáž televize RTVJ. V září jsme se zúčastnili v soutěži ve vaření zelňačky a umístili jsme se na nemedailovém místě. Také jsme vypomáhali na veřejných akcích jako „Zarážení hory“ či „Po Kobylských uličkách“. V září jsme také pořádali oslavu 115. výročí založení sboru. Akce byla neveřejná a my jsme konečně měli možnost v klidu posedět u opékajícího se prasátka. Slunné říjnové počasí mladým hasičům umožnilo zasadit na hasičském cvičišti vzrostlé 2 lípy. Poslední říjnová neděle patřila drakům a k obloze se jich vzneslo kolem čtyřiceti. Také zde se konaly různé soutěže o sladké ceny pro nejmenší účastníky.

Náš sbor samozřejmě zajišťuje i sportovní činnost. Jedná se o kategorie XXL (veteránů), mužů (družstva A, B), ženy, dorost a žáci (družstva mladších i starších). Muži „A“ závodili v devíti soutěžích a v celkovém hodnocení skončili na 5. místě. Muži „B“ se umístili na místě 6. místě. Družstvo žen se účastnilo všech 10. soutěží a výsledkem bylo 1x první, 2x druhé a 2x třetí místo. Dorostenecké družstvo vybojovalo v lize 2.místo. Velmi významně se soutěž

Vsi. Svojí činností se snažíme, aby mladí hasiči byli v budoucnu schopni se začlenit do zásahové jednotky, tedy zejména aby měli smysl pro čest a povinnosti

Zásahová jednotka patří do stupně JPO III poplachového plánu, tedy i s výjezdy mimo své působení s předurčeností pro ochranu obyvatelstva či pro práci s externím defibrilátorem. Letos má za sebou celou řadu zásahů, např. výjezdy s AED na pokyn zdravotní záchranné služby – těch bylo letos šest, rok nám však začal koncem ledna požárem ocelové haly v Kobylí, kde hasební práce zajišťovala řada okolních sborů dvou okresů, následoval požár dřeva a pokračovalo se přes týlová zabezpečení v Břeclavi, Znojme k asistencím u požárů ve Ždánicích či zdoluhavého požáru ve Vratěšíně (na hranicích Jihočeského kraje). V srpnu jsme zajišťovali týlové zabezpečení pro seřadiště HZS k odjezdu na výpomoc do Řecka. Doposud se jednalo o 21 výjezdů.

Celý článek částečně stručně vystihuje činnost našeho sboru. Například nepopisujeme brigády při výstavbě a údržbě cvičišť, nebo hasičské zbrojnice a techniky atd. Když budete číst článek, budete už připravovat Vánoce, péci pečivo, shánět dárky. Přejeme vám všem krásné prožití nejen Vánoc, ale i celého příštího roku, ať se vám směla vyhne a my se společně vidíme jen u shora zmíněných kulturních akcí.

Za SDH Kobylí Antonín Hrabal

chopili naši mladí zástupci. Na okresním kole 21. května na dráze 60 m s překážkami postoupili do krajského kola Petr Čejka, David Cicko a Štěpán Novák a Lenka Mikulicová. Krajské kolo v běhu 60 metrů s překážkami proběhlo na stadionu VUT v Brně a Lenka Mikulicová postoupila na mistrovství republiky, což je pro náš sbor i obec velmi významný úspěch. Tým dorostu se zúčastnil také nejvyšší ligu v běhu na 100 m s překážkami „Českého poháru“ v Ostravě, kde se Lenka Mikulicová umístila na 5. místě, Míša Mikulicová na 8. místě a Lukáš Mikulica na 10. místě v celorepublikové konkurenci závodníků, takže hned tři naši členové se umístili v TOP 10 České republiky. Jinak družstva mladých hasičů se účastnila devíti soutěží v různých okresech a také po vzoru dospělých v kategoriích požárního sportu i železného hasiče. Krásným umístěním je 2. místo Kateřiny Svobodové a 3. místo Štěpána Nováka na soutěži TFA v Moravské Nové

Podzim v Kobylí, v Bořeticích a na Vrbici...

Dlouhou podzimní sezónu, která započala již v polovině srpna a končila prvním listopadovým víkendem, nám zpříjemnily barevné a převážně slunné dny. Jak hráči, tak fanoušci si mohli zeleného trávníku dostatečně užít díky přívětivému a teplému počasí.

Hned na úvod bych chtěl zmínit, že hrajeme na třech fotbalových hřištích. Například starší žáci využívají k domácím utkáním především fotbalové hřiště na Vrbici, stejně tak kobylský B-tým mužů, a sehrál tu na podzim také jedno utkání dorost. Je naší snahou zachovat fotbal i na tomto hřišti a proběhlá utkání s někdy až překvapující návštěvností, jsou reálným důkazem, že tato cesta s vytížením hřišť ve třech dědinách je správná. Děkujeme všem fanouškům a návštěvníkům, kteří nás přišli do Kobylí, Bořetic a na Vrbici divácky podpořit.

Jak se nám na podzim tedy dařilo?

DOROST

Družstvo dorostu hraje již druhým rokem krajskou soutěž, kterou předloňskou sezónu vybojovala legendární parta okolo kapitána „Buryho“, ze které někteří hráči působí v mužských týmech Kobylí či Bořetic. Žel aktuální družstvo dorostu nedokáže navázat na tento úspěch. Ve vyrovnaných zápasech nedokáže udržet hru a nedaří se proměňovat šance, to stojí citelné ztráty bodů, které tak se čtyřmi získanými body znamenají spodek tabulky. Je jasné, že jaro bude probíhat ve znamení tvrdých bojů pro udržení se v krajské soutěži. Přejme klukům, aby to udrželi.

Dorostenci mají od trenéra Kryštofa Řačáka do začátku roku volno a následně je čeká „Zimní liga“, kterou sehrají na UT v Mikulově s Velkými Pavlovicemi, Mikulovem, Charvátskou N.V. a Velkými Bílovicemi. První utkání proběhne v neděli 18. 2. 2024.

		Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	TJ Sokol Dambořice	13	12	0	1	72:11	36
2	FC Hustopeče	13	11	1	1	61:10	34
3	Mutěnice/Dubňany	13	11	0	2	91:10	33
4	FKM Podluží	13	9	1	3	53:13	28
5	Hroznová Lhota/Lipov	13	8	2	3	41:28	26
6	SK Krumvíř	13	7	1	5	55:25	22
7	TJ Kordárna Velká nad Veličkou	13	5	3	5	40:37	18
8	SK Žarošice	13	5	2	6	30:38	17
9	Újezd/Křenovice	13	5	1	7	28:41	16
10	TJ Starý Poddvorov	13	4	1	8	33:72	13
11	TJ Slavoj Velké Pavlovice	13	3	2	8	36:55	11
12	TJ Slavoj Rohatec	13	1	2	10	19:72	5
13	Kobylí/Bořetic	13	1	1	11	17:64	4
14	Hovorany/Čejkovice	13	0	1	12	13:113	1

STARŠÍ ŽÁCI

Starší žáci pod vedením trenérů Pavla Blažejce a Josefa Kani nevstoupili do své ligy nejšťastněji. Nejdříve odložené utkání s Lanžhotem pro nezpůsobilost hřiště v Lanžhotě, následně konečná remíza s Krumvířem v domácím utkání, kde v prvním poločase byli naši jasně dominantnějším družstvem a vedli 2:0. To lze považovat za zbytečnou ztrátu bodů. Následovala série vítězství, kterou přerušil až právě Lanžhot v odloženém utkání. Po další ztrátě bodů s vedoucím Mikulovem, který v sezóně neprohrál, a prohře s Nosislaví je kobylsko-bořetické družstvo na pěkné čtvrté příčce.

Kluci se nechystají zahálet a v zimním období sehrají halovou ligu OFS ve Valticích, která se skládá s pěti základních turnajů a jednoho finálového. Zde se v tělocvičně střetnou s týmy jako je Lednice, Veselí nad Moravou, Miroslav, Horních Heršpice, ap.

		Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Mikulov A	10	10	0	0	51:2	30
2	Lanžhot	9	7	1	1	53:5	22
3	Nosislav/V.Němčice	9	7	1	1	36:8	22
4	Kobylí/Bořetic	10	6	1	3	34:13	19
5	Krumvíř	10	4	2	4	24:14	14
6	Popice	9	4	1	4	19:18	13
7	MSK Břeclav B	10	3	2	5	21:43	11
8	Pohořelice	9	3	0	6	24:21	9
9	Ivaň/Vranovice	10	3	0	7	21:34	9
10	Hustopeče B/H.Bojanovice	10	2	0	8	14:57	6
11	Podivín	10	0	0	10	5:87	0

MLADŠÍ ŽÁCI

V mladších žácích (u kormidla Jiří Huslík) máme čtrnáctičlenné družstvo složené ze tří ročníků. Kluci si v podzimní sezóně vedli skvěle. Ze třinácti utkání zvládli deset odehrát ve vítězném módu. V tabulce si drží třetí příčku se ztrátou dvou bodů na pozičně druhý Krumvíř. V čele tabulky je Mikulov, který dominuje v obou žákovských kategoriích.

Kluci jsou šikovní a věřím, že nám ta forma vydrží i v jarní části soutěže. Teď ale kluky čeká, stejně jako starší žáky, pět kol halové ligy ve Valticích. Loni získali bronz, tak uvidíme letos, jestli stupně vítězů v této halovce znovu obhájíme.

		Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Mikulov A	13	11	2	0	108:4	35
2	Krumvíř	13	10	2	1	91:18	32
3	Kobyli/Bořetice	13	10	0	3	59:15	30
4	MSK Břeclav B	13	8	2	3	40:14	26
5	Lanžhot	13	8	1	4	60:28	25
6	Šitbořice	13	8	1	4	46:24	25
7	V.Němčice/Nosislav	13	7	2	4	63:18	23
8	Pohořelice	13	5	1	7	36:36	16
9	Popice	13	5	1	7	40:43	16
10	Podivín	13	3	0	10	31:74	9
11	Charvátská Nová Ves	13	3	0	10	27:87	9
12	Dolní Dunajovice	13	3	0	10	18:82	9
13	Mikulov B	13	2	0	11	13:64	6
14	MSK Břeclav C	13	2	0	11	9:134	6

PŘÍPRAVKY

Pro starší přípravku pod vedením Luboše Dufka s Karlem Kašubou, nebyla podzimní část proti silným soupeřům procházka růžovým sadem. Z jedenácti utkání dokázali hráči U11 překonat pouze dva celky. Ano, to není výsledek, který zaujme, ale na druhou stranu musíme vzít

mladší žáci - jednodenní soustředění Pálava

starší přípravka

starší přípravka

k úvahu množství a různorodost naší základny. Je pro nás prioritou, aby v přípravkách dostaly všechny děti stejnou šanci si zahrát v utkáních, nehledě na výsledek, který je spíše takovou třešničkou na dortu. Nechceme, aby děti končily v přípravkách s fotbalem a vracely se až v dorostu. Ve starší přípravce se bavíme o celkem velké skupině až dvaceti dětí. Žel ne všichni přistupují k týmové hře, tak jak by měli a stává se, že především na venkovní utkání, hráči jednoduše nejedou. Tohle je takový apel na rodiče, a to ve všech přípravných kategoriích – podpořte více své děti, uče je zodpovědnosti...

Mladší přípravka prošla svou soutěží bez porážky. V celém okresním přeboru se našel pouze jediný soupeř, který sehrál s mladší přípravkou Bořetice/Kobyli vyrovnané utkání, a to bylo sdružené družstvo Vranovice/Ivaň kde výsledek skončil výhrou našich 13:12. Družstvo trénují Michal Dufek, Martin Huslík a Pavel Doležal.

Fotbalová školička sbírala své první zkušenosti pod taktovkou trenérek Venduly Zapletalové a Markéty Novákové na turnajích „Žijeme hrou.“ Jeden z těchto turnajů jsme pořádali i u nás v Kobyli. Turnaj byl skvělý a věřím, že hráči, trenéři, rodiče a pořadatelé si nedělní zářijové dopoledne, kdy turnaj probíhal, náležitě užili. Jsme si vědomi, jak je důležité mít velkou základnu a proto, kvůli komfortnosti, začala v průběhu podzimní sezóny v návaznosti na nábor nových dětí, také fungovat školička na hřišti v Bořeticích. V kategorii těch nejmenších tak máme v rámci spojení Kobyli/Bořetice až třicet dětí.

Ještě bych chtěl zmínit, že v průběhu roku 2023 děti především z přípravek mohly využívat speciální tréninky metodou Coerver Coaching. Tyto individuální tréninky pod vedením trenéra Radka Trávníka slouží k osobnímu rozvoji hráče a proběhly za sezónu vždy v cyklech deseti tréninkových jednotek.

Pro přípravky se chystá přes zimu několik turnajů či přátelských utkání. A tak ještě pozvánka na halové turnaje pro přípravné kategorie (U9, U11) a kategorii mladších žáků (U13), které pořádáme tradičně v zimních termínech ve sportovní hale Velké Pavlovice.

Termíny turnajů:

- 13. ledna 2024 U11
- 14. ledna 2024 U9
- 27. ledna 2024 U13
- 24. února 2024 U9
- 25. února 2024 U11

S přáním příjemně prožitých vánočních svátků a dobrého vykročení do nového roku...

Jiří Huslík

mladší přípravka

starší přípravka

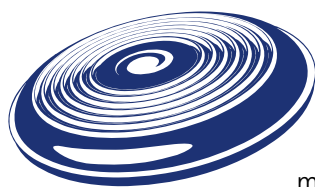
školička

Činnost Discgolfového klubu Kobylí v roce 2023

Sedmou sezónu existence svého klubu oslavili naši hráči vynikajícími úspěchy. Tím nejzářivějším je určitě republikový mistrovský titul Petry Křížové (třetí v řadě) mezi hráčkami nad 40 let. Petra navíc reprezentovala Českou republiku na Mistrovství Evropy v maďarském městě Szarvas, kde obsadila krásné 8. místo. Sbírkou úspěchů doplnili ještě Vlastimil Janda 4. místem a Libor Juřena 5. místem na Mistrovství ČR hráčů nad 40 let ve svých věkových kategoriích. V dlouhodobých soutěžích obsa-

dil Libor Juřena skvělé 3. místo v 1. discgolfové lize, v Jihomoravské discgolfové lize Petra Křížová zvítězila mezi ženami, v juniorech získal bronzovou medaili Pavel Kotík a stejné ocenění si zasloužili i Libor Juřena a Josef Kralovič v hlavní mužské kategorii. Sbírkou úspěchů doplnil Vlastimil Janda 4. místem v Discgolfové lize Moravy a Slezska v kategorii hráčů nad 60 let.

Poděkování patří Obci Kobylí, firmám pro- Discgolf.cz, Regraf Juřenovi Břeclav, Vinařství Lovečkoví, Vinařství Vajbarovi a Tomčalovi, Sekt Jan Petrák (pan Vladimír Hříbal) a Vinařství Bukovský za finanční i materiální podporu, která nám umožnila skvěle reprezentovat nejen náš klub ale i Kobylí.

DGC Kobylí během uplynulé sezony zorganizoval dva turnaje na našem hřišti – oba jsou největšími jednodenními turnaji na Moravě, v celé ČR se uskutečnil pouze jeden větší v Praze. Oba turnaje navštívilo vždy více než 90 hráčů. Připravili jsme také turnaj v Hustopečích u Brna.

Vlastimil Janda, DGC Kobylí z.s.

Inzerce

ideal

cestovní agentura

LÉTO

ZA SUPER CENY

při včasné rezervaci

VÝRAZNÉ SLEVY

centrum cestování | www.caideal.cz

Dukelské nám. 1, 693 01 Hustopeče, mob.: 603 534 595, info@caideal.cz

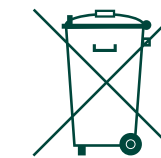
Inzerce

Recyklujte elektro, má to smysl

Recyklace dokáže z elektroodpadu zachránit přes 90 % materiálů.

To je pořádný důvod, proč žárovky, domácí spotřebiče a jiná elektrozařízení neházet do odpadků. Některá navíc obsahují látky jedovaté pro člověka i životní prostředí.

Proto mají na obalu symbol škrtlé popelnice. Ten říká, že když doslouží, patří do zpětného odběru. Je to zdarma a máte jistotu, že vše ekologicky zrecyklujeme!

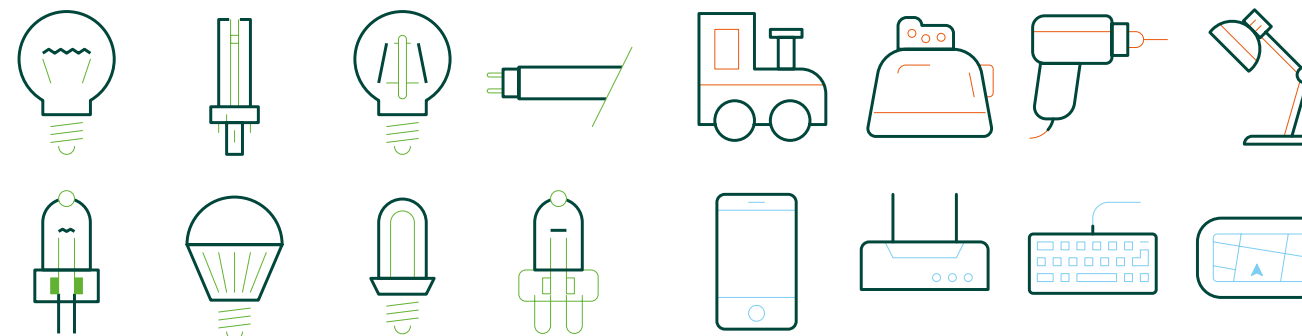
Co sbíráme?

Světelné zdroje

Úsporné kompaktní zářivky, výbojky, lineární zářivky, LED světelné zdroje a přímo žhavené žárovky včetně halogenových.

Další elektrozařízení

Domácí spotřebiče, spotřební elektroniku, svítidla, elektrické a elektronické nástroje, hračky, vybavení pro volný čas a sport, telefony, osobní počítače, IT zařízení apod.

Kam s nimi?

Nepotřebné elektro nejprve zkuste nabídnout někomu jinému. Pokud už věci nejdou využít, odevzdejte je v prodejně při nákupu nových, na sběrných dvorech nebo dalších sběrných místech.

Více informací na

www.ekolamp.cz

ekolamp

FARNOST KOBYLÍ SPOLEČNOU CESTOU

Adventně vánoční zamyšlení

Advent je čas očekávání. Doba přípravy na příchod někoho velmi vzácného.

Není to jen období přípravy před Vánoce, ale celý náš život je **jedním velkým ADVENTEM** a přípravou a očekáváním Ježíše při druhém příchodu na konci světa anebo v okamžiku naší smrti.

Každé písmeno slova **ADVENT** nám může připomenout, o co bychom se mohli snažit.

A jako AHOJ. Chci více vnímat druhé lidi. I „pouhý“ pozdrav může potěšit.

D jako DĚKUJI. Chci více děkovat, určitě mám za co. Lidem i Bohu.

V jako VĚŘÍM. Chci více věřit, že betlémské dítě Ježíš, jehož narozeniny se chystám oslavit, přichází na svět i kvůli mně a chce mi ukázat, jak mám žít a jak Bůh mě miluje.

E jako EVANGELIUM. Evangelia jsou nejdůležitější částí Bible a přinášejí radostnou zvěst o Ježíši Kristu. Chci více otevírat tuto vzácnou knihu a v ní objevovat dobré

zprávy. Těch špatných je totiž všude kolem až zbytečně moc. Chci se stát poslem dobrých zpráv.

N jako NADĚJE. Ani v této době nechci ztrácet naději. Naději v Život s velkým „Ž“. Naději, kterou mi přináší narozený Ježíš a Ježíš zmrtvýchvstalý.

T jako TRPĚLIVOST. Chci mít více trpělivosti s druhými lidmi i sám se sebou. To je hodně těžká výzva. O Vánocích se Bůh nezjevuje jako vládce shlížející shůry, nýbrž poníží se, aby žil a sloužil nám jako malý a chudý společník na naší životní pouti. A my se mu můžeme podobat tím, že budeme žít pro druhé lidi...

Milí přátelé, přeji nám všem opravdovou radost nejen o Vánocích, ale po celý život. Protože tím nejvzácnějším darem, který je nabízen každému z nás není něco, ale Němko. Ježíš, jehož narození oslavujeme.

Požehnaný nový rok 2024.

P. Tomáš Caha

Rozzáříme Kobyly betlémským světlem

Už po několikáté k nám do Kobyly o Vánocích zavítá světlo z Betléma, kde se narodil Ježíš Kristus. Tento symbol má zpřítomnit radost a pokoj, který přineslo betlémské dítě. Má rozsvítit, rozzářit to dobré, co je v nás a ujistit, že tma a zlo nemá moc nad světlem a dobrem, i když to tak nevypadá. Kdo bude mít zájem, může si přinést a zapálit svíčku od tohoto světla

v pátek 22. prosince od 15h – 17h u prodejny Coop.

Pokud to nestihnete, budete mít možnost v kostele ještě v sobotu 23. 12. od 9 do 19 hodin a na Štědrý den od 9 do 15 hodin.

Přejeme všem radost a světlem prozářené sváteční dny!

kobylyští farníci

Vánoční bohoslužby 2023 v Kobyly

24.12.	Štědrý den	20:30
25.12.	Slavnost Narození Páně	8:00
26.12.	Svátek sv. Štěpána	8:00
31.12.	Svátek Svaté rodiny- obnova manželských slibů a požehnání manželům	8:00
1.1.2024	Slavnost Matky Boží Panny Marie	8:00
5.1.2024	Vigilie Slavnosti Zjevení Páně	18.00

Komunitní centrum sv. Jiří v Kobyly otvírá své brány

V neděli 24. září odpoledne bylo slavnostně otevřeno nové komunitní centrum sv. Jiří v Kobyly, které ho se zúčastnilo asi 130 návštěvníků za přítomnosti kobylyského starosty Pavla Kotíka, ředitele Girasole Miroslava Prchala, hustopečského děkana Jana Nekudy. Novému komunitnímu centru a všemu, co se zde bude dít, požehnal P. Pavel Kafka, generální vikář brněnské dieceze.

Chtěl bych ještě jednou poděkovat všem, kteří se podíleli na tom, aby zde vzniklo nové komunitní centrum. Nejprve děkuji Masce Hustopečsko za poskytnutí dotace. Velké díky patří především obci Kobyly za velkorysý finanční dar. Začali jsme bohužel s opravami v nejtěžší době, kdy byla vysoká inflace a válka na Ukrajině a ceny byly vysoké a vy jste nám pomohli. Jinak bychom se do toho nemohli pustit.

Děkujeme všem dobrovolníkům. Zvláště bych chtěl poděkovat Tomáši Bílkovi, který strávil nad tímto dílem mnoho svého volného času a stálo ho to mnoho energie. Bez jeho nasazení a nadšení by se nám to nepodařilo.

Máme radost, že zde začaly probíhat akce pro různé věkové skupiny, např. kurz angličtiny pro začátečníky a pokročilé, zábavný a vzdělávací program pro děti - Farníček, pohybový kroužek Opičky pro rodiče s dětmi od 1 roku do 6 let. S žáky ZŠ od 6. do 9. třídy máme zde etic-

kou a náboženskou výchovu. Pravidelně zde má zkoušky Kobylský vokální ansámbl. V nejbližší době máme v plánu přednášku o Indii, Mexiku a o Athosu a dalších zajímavých místech světa. Pro manžele se připravují manželské večery. Začala zde probíhat i mezigenerační setkávání. Pro děti a mládež bude sobota deskových a společenských her, kdy se mohou nejen pobavit, ale i seznámit. Milovníci knih zde mají k dispozici malou knihovnu k zapůjčení knih s různou tematikou. V neposlední řadě zde začalo fungovat místo pro sociální pracovníci z Girasole, která tu je k dispozici vždy poslední čtvrtek v měsíci od 12 do 15 hodin a po telefonické domluvě kdykoliv jindy. O probíhajících akcích budete informováni plakáty a v místním rozhlase.

Probíhají zde pravidelné akce, ale stále je zde prostor i pro příležitostná setkávání. Proto jsme vytvořili rezervační systém na stránkách www.bokovka.info/komunitni-centrum-sv-jiri/. Zde si můžete ověřit, zda je termín pro vaši akci volný. Pro rezervaci termínu je třeba napsat na emailovou adresu – kcyjbyli@gmail.com a poté se vám ozve. Komunitní centrum má také své facebookové stránky, kde najdete další informace, plánované akce a fotografie z akcí. Správcem Komunitního centra je paní Jitka Otáhalová, Kobylí 138, mobil - 724970837.

Srdčně Vás zveme a přejeme smysluplně strávený čas v krásném prostředí našeho centra.

První setkání seniorů

V neděli 5. 11. se poprvé sešli seniori z Kobylí, Vrbice a Bořetic v Komunitním centru svatého Jiří v Kobylí na promítání vzpomínkového pásma Krok do věčnosti.

Po shlédnutí krátkého filmu probíhala příjemná beseda, při které se živě diskutovalo o dalších možnostech a náplních příštích seniorských setkání. Připravujeme **besedu s fotografiemi a zážitky z minulého století, promítání vzdělávacích i odpočinkových filmů, zájezdy pro aktivní mladší seniory a také výlety s upraveným programem pro méně fyzicky zdatné a handicapované**. V plánu jsou také tematické nedělní chvilky poezie a čtení společně vybraných knih na pokračování.

Všechna setkání budou s předstihem hlášena místním rozhlasem, budou uvedena v Ohláškách pod věží a na facebooku.

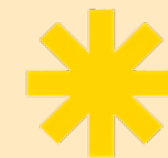
Další náměty očekáváme od Vás. Přijďte, jste srdečně vítáni!

Miroslava Řeháková

GIRASOLE

Plné louky dní

Každý **poslední čtvrtek v měsíci 12:00-15:00** jsme tu pro vás v Komunitním centru sv. Jiří v Kobylí v rámci **sociálního poradenství** pro všechny, který pečují o své blízké – chronicky nemocné či seniory.

Nabízíme pomoc a podporu ve všech oblastech života v péči o seniory a nemocné v domácím prostředí.

Jsem tu pro ty, kteří by si chtěli popovídat o svých starostech, potřebách – např. jak skloubit péči, práci a rodinu, jak se orientovat v systému státní sociální podpory, příspěvku na péči – na co máte jako pečující nárok, na co má nárok nemocný, či senior, co lze pořídit do domácnosti, aby nám to péči o našeho blízkého ulehčilo – různé typy kompenzačních pomůcek jako elektrické polohovatelné lůžko, invalidní vozík, klozetové křeslo, nebo hydraulický zvedák, jak řešit osobní hygienu a ošetřovat ležícího nemocného a předcházet dekubitům. Jak komunikovat se seniory trpícími demencí a mnoho dalšího – neváhejte se stavět a nebojte se zeptat, ráda vás uvidím a pomůžu se vším, co bude v mých silách.

Vaše sociální pracovníce a vedoucí osobní asistence Girasole Mgr. Lucia Hrazdírová – můžete se předem i domluvit na setkání na telefonu 775 480 954, nebo jen prostě přijít.

Ve spolupráci s farností Kobylí připravujeme od nového roku 2024 **klub KLAS – Klub aktivních seniorů** - kde se budeme v komunitním centru potkávat **jeden měsíčně - vždy druhou středu v měsíci dopoledne 9:00- 12:00 – poprvé tedy 10. 1. 2024** – srdečně zveme všechny seniory, kteří chtějí trávit svůj volný čas aktivně a naplněně. Můžete se těšit na společné tréninky kognitivních funkcí – různé cvičení na paměť, pozornost, prostorovou orientaci, nebo slovní zásobu. Také výlety do okolí, různé přednášky, ale i sálové cvičení na protažení končetin a fyzickou kondici. Nebo třeba jen povykládat a sdílet radosti a starosti u káféčka či sklenky vína. Všichni jste srdečně zváni a budeme rády za jakékoliv další podněty a nápady.

V případě potřeby dopravy na místo je možné se předem nahlásit na telefonní číslo 775 480 954 Mgr. Hrazdírová, nebo 732 648 467 o. Tomáš Caha a dopravu vám zajistíme. Je možné zabezpečit i dopravu osob na invalidním vozíku s autem vybaveným nájezdovou plošinou.

Těšíme se na Vás a přejeme vám krásné podzimní (adventní) dny.

Mgr. Lucia Hrazdírová, hrazdirova@girasole.cz
775 480 954

Oprava fasády kostela

Velkou radostí nám může být, že se nám podařilo opravit jižní část fasády kostela. Tato akce byla placena z dotace Ministerstva kultury a z daru od pana Ing. Jana Líčenika, kterému děkujeme za finanční pomoc. V roce 2024 bychom rádi pokračovali v opravách a dokončili zbytek fasády. Vše však záleží na finančních prostředcích. Pokud by

byl někdo ochoten přispět na opravu fasády, je to možné na účet farnosti 1381462309/0800.

Dárcům na požádání vystavíme potvrzení o daru nebo vyhotovíme darovací smlouvu ke snížení základu k dani z příjmu právnických osob.

Batůžky pro děti v nejchudších zemích

Na konci října proběhla v Kobyli (ale i na Vrbici a v Bořeticích) sbírka batůžků pro Batůžkový projekt Mary's Meal. V těchto třech obcích se vybralo 45 vybavených batůžků, které jsou určeny pro děti v nejchudších oblastech světa. Věřím, že všichni darující do batůžky přibalili k psacím a hygienickým potřebám, oblečení a botkám i lásku k těm, kdo to potřebují.

Velké díky všem, kdo se zapojili a přinesli batůžky.

Soňa Čejková

Společenský ples farností Kobyly, Bořetice a Vrbice

Draží přátelé, Vánoce už nám pomalu klepou na dveře...a hned po svátcích se otevře plesová sezóna 2024. Rádi bychom vás pozvali na Společenský ples farností Kobyly, Bořetice a Vrbice, který se letos koná v Kobyli.

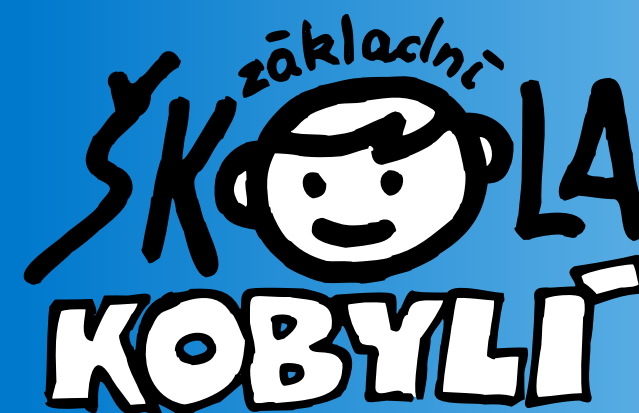
Ti, kteří se zúčastnili minulých ročníků jistě potvrdí, že tento ples má nezaměnitelnou přátelskou a zároveň noblesní atmosféru. Není totiž jenom o bohaté tombole, hudbě a tanci, ale je hlavně o setkání lidí (nejen) ze všech tří farností (ať už do kostela chodí nebo ne).

Vezměte své přátele, přijďte a užijte si ho s námi v pátek **19. 1. 2023 v sokolovně v Kobyli za doprovodu DH Sokolka**...že netančíte? Nevadí - přijďte si popovídat a pobavit se. Ples bude totiž přesně takový, jaký si ho uděláme.

Zahájení předprodeje vstupenek a místa jejich prodeje budou hlášena místním rozhlasem, uvedena v ohláškách pod věží a na stránkách farností.

Poděkování

Farní rada a otec Tomáš děkují všem, kteří se jakkoli podílejí na chodu farnosti a Komunitního centra sv. Jiří a přispívají tak k důstojnému a hezkému soužití všech a tím také k hlásání Evangelia.

Vánoční přání

Každý večer před Vánoci dívám se z okna do temné noci, jestli už ho spatříme, s dárky v náručí.

Můj seznam dáreků plný je, všechno se ve mně jen chvěje, jak se už blíží Štědrý den, s napětím na něj čekám jen.

Když zazvoní už zvoneček, běžím dolů pod stromček, svoje přání nemůžu říct, jinak pod stromek nedostanu nic.

Hana Pálenská a Eliáš Jakub Stohanzl

Sedmatřicet Marie Jandové

*37x se změnil letopočet,
kolegů za tu dobu bezpočet.
Ale stejně jako naše Marie,
škola stále jediná byla a je.*

*Nikdo nemůže uvěřit tomu,
že dění ve škole už bude sledovat z domu.
Ani nikdo nespočítá, kolik žáků učila,
hodně z nich ale fyzika bavila.*

*A k fyzice matika patřila,
kolik zábavných chvil v nich zažila.
Už k nim další nepřidá,
ani knihu o nich nejspíš nevydá.
A ŽE BY BYLO O ČEM PSÁT!*

Neskutečně dlouhou dobu věnovala **Marie Jandová** především žákům naší školy. Matematika, fyzika, vědomostní soutěže, organizování okresních kol a všeho, so přinášel život ve škole. Za to všechno jí patří **ohromný dík a ještě přání mnoha krásných chvil s celou rodinou, na které se tak moc těší.**

ZŠ Kobyly

Angličtina na Maltě

Když nám paní učitelka v květnu řekla, že poletíme na Maltu, byli jsme všichni štěstím bez sebe. Po celou dobu prázdnin jsme se těšili a plánovali, co si vezmeme s sebou. A když už konečně nastal říjen, těšení se ještě zvětšilo. Dozvěděli jsme se, jak budeme rozdělení do hostitelských rodin a jak to bude se školou.

V sobotu 21. 10. jsme měli sraz v Kobyli u Coopu v 5 ráno a vydali jsme se na vídeňské letiště, vstříc novým zážitkům. Let byl bez problémů, takže jsme zhruba za 2 hodiny přistáli na letišti na Maltě. Vyzvedli jsme si kufrы a čekali na odvoz do hostitelských rodin.

Ten "náš" dům z venku nevypadal moc velký, ale jakmile jsme vstoupili dovnitř, zjistili jsme že opak je pravdou. Měli tam pět staromódních místností zaplněných cennými věcmi. Obrovskou kuchyň, vedle ní malou spíž, do které vedla šachta z našeho pokoje a obýváku. Paní domácí nás přivítala a odvedla nás do našeho pokoje. Vyalili jsme se a šli za rodinou do kuchyně. Pomalu jsme se začali rozkoukávat. Poté jsme šli na krátkou procházku k moři. Tam jsme byli sice jenom chvíli, ale kluci se stihli i vykoupat. Následovala večere. Zjistili jsme, že se tamní typický jídelníček hodně podobá tomu italskému. Na večeri jsme měli nejčastěji těs-

tovinu a naše paní domácí nám uvařila i čerstvou rybu, která byla vynikající.

Jelikož druhý den byla neděle a nebyla škola, vyrazili jsme na celodenní výlet na vyhlášenou Modrou lagunu. Tam se nám líbilo asi z celé Malty nejvíc. Je tam nádherné tyrkysově moře, kde jsme se koupali. Po zdlouhavé cestě autobusem nás čekala cesta člunem přímo na ostrov Comino, kde se laguna nachází. Bylo slunečno, voda příjemná a celý den jsme si moc užili.

Další den nás už čekala dopolední pětihodinová výuka. Místní paní učitelka nás uvítala a jednoho po druhém nás vyzpovídala, aby zjistila, jak jsme na tom s angličtinou. Hodně jsme se toho od ní dozvěděli, jak o ostrově, tak o angličtině samotné. Po škole nás čekal výlet do rybářské vesnice Marsaxlokk, proslavené především pestrobarevnými lodkami ukotvenými v přístavu a také mořskými specialitami. Ty jsme samozřejmě museli ochutnat. Nám nejvíc chutnaly krevety, ale ani mušle a chobotnice nebyly špatné.

V úterý odpoledne jsme vyjeli do Tichého města - Mdiny, kde až na výjimky je zakázaná automobilová doprava. Mdina je bývalé hlavní město Malty, proto je plné historických památek.

Ve středu nás čekal výlet do hlavního města Valletta. Prošli jsme historickou částí města a následně jsme měli rozchod.

To jsme nakoupili dárky domů a zašli si na kávu. Po návratu jsme si začali pomalu balit věci.

Další den jsme už výlet bohužel nestíhali, šli jsme tedy jen do školy, kde jsme se rozloučili s paní učitelkou, dodělali ještě nějaké úkoly a pak nás paní učitelka překvapila tím, že nám donesla hry a hráli jsme různé hry v angličtině, což byl strašný nezvyk. Na závěr jsme dostali certifikáty za účast na kurzu. Po škole jsme si skočili dobalit poslední věci a odjeli na letiště. Odletěli jsme opět do Vídně, kde nás čekal pan řidič, aby nás odvezl zpátky do Kobyly.

I když se nám na Maltě líbilo a v tu ránu bychom jeli znovu, těšili jsme se na naše vlastní rodiny, postel a jídlo. Výlety byly super a hodiny angličtiny nám všem prospěly. Už se tak moc nebojíme mluvit anglicky, k čemuž nám pomohla místní hodná paní učitelka, která s námi celý týden měla velkou trpělivost. A také jsme se víc osamostatnili.

Moc děkujeme paním učitelkám Otáhalové a Tomkové, že to s námi zvládly.

Sára Horáková, Magdalena Grégrová, Jana Čeperová

Prvním kolem to neskončilo!

Dne 8. 11. 2023 jsme se s výběrem žáků 8. a 9. ročníku zúčastnili prvního kola **futsalové ligy**. Turnaj se konal v městské hale v Hustopečích. Nejdříve jsme se utkali se ZŠ Šakvice, nad kterou kluci vyhráli 8:0. Poté následoval zápas se ZŠ Nádražní Hustopeče. Ten jsme vyhráli 7:0. O první příčku jsme se utkali ve třetím zápase - se ZŠ Komenského Hustopeče. Po napínavém souboji jsme poměrem 4:2 vyhráli i tentokrát a kluci se mohli radovat z postupu z prvního místa do bojů v kole druhém. Jsou prostě dobří!

Petr Horáček

Také dívky máme šikovné

V úterý 14. 11. 2023 se v Břeclavi uskutečnilo okresní kolo ve **florbalu mladších dívek**. Turnaje se zúčastnilo 7 družstev. Naše děvčata po vítězství ve skupině porazila v semifinále družstvo ZŠ Komenského Hustopeče a ve finále prohrála s ZŠ Slovácká Břeclav. Obsadila tak krásné **2. místo**. Poděkování za vzornou reprezentaci si zaslouží Štěpánka Čeperová, Adéla Herůfková, Sára Škaroupková, Ema Hájková, Kristýna Ostřížková, Julie Horáčková, Zorka Kovaříková, Nela Kulíšková a Adéla Pavlů.

Alena Sovadinová

Družina plná zábavy

Školní rok jsme zahájili společnými sportovními hrami, které nám usnadnily začlenění prvňáčků do kolektivu dětí. Všichni proto dobře spolupracovali při naší říjnové akci **BRAMBORIÁDA**. Sešli jsme se na školním hřišti. Losování

děti rozdělilo do tří družstev a klání mohlo začít. Soutěžilo se, jak jinak, s bramborami. Nosili jsme je na pálce, předávali v řadě... Nejzábavnější soutěží bylo tahání brambory v kruhu a na lopatě. Brambory jsme také využili ke tvoření různých panáčků, zvířátek... Odměnou nám byly brambůrky, které

jste upekli a nich si mňamky, mňamky, pochutnali...

V listopadu všichni využili svou fantazii při malování **NEJOBUDNĚJŠÍ OBLUDY**. Představitivost byla opravdu bohatá. Některých obrázků byste se mohli i bát! Tvůrci nejzdařilejších příšerek dostali malou pozornost.

Čeká nás prosincový jarmark, na který tvoříme stromečky, andělíčky, hvězdičky, ozdoby... Přijďte, rádi vás uvidíme.

Vychovatelky ŠD

Konečně jsme spali ve škole!

Byl zázrak, že nám paní učitelka dovolila spát ve škole. A já jsem velice ráda, protože to byl snad nejlepší den školy! Nejlepší hra byla schovka po celé škole a jednoduché to vážně nebylo, protože když se ve škole zhasne, nevidíte téměř nic. Baterka musela stačit. Bylo skvělé mít celou školu pro sebe, ještě k tomu, když můžete běhat a pištět! Dále jsme pekli pizzy, které se nám moc povedly. Po jídle jsme si zazpívali - Max Kolařík tu měl kytaru. Chtěli jsme hrát i florbal a přehazku. Tělocvična však bohužel nebyla volná, takže jsme litali po škole zase a hráli schovku, protože nás to moc bavilo! A moc dobře se tu spalo. Opravdu jsem si to užila a děkuji paní učitelce Vojtěškové a jejímu příteli za to, že nám dovolila tu spát a hlavně za to, že tu s námi vydrželi!

Zorka Kovaříková

...Nejvíce se mi líbilo to, že jak jsem vkročil do třídy, tak to tam vypadalo úplně jinak. Na zemi ležely zíněnky se spacáky, lavice byly odsunuté a taky jsme hráli spoustu her. Pak jsme se dívali na fotbal i na hokej, udělali si pizzu a my kluci ještě popcorn. Spát jsme šli asi o půlnoci. Ráno jsme se vzbudili, sbalili věci, srovnali lavice, uklidili, zasedli do lavic a byli připravení na nový den ve škole. Ale na učení moc ne...

Jakub Komosný

Proč o Dušičkách zapalujeme svíčky

O Dušičkách, pozdě večer, se paní Alžběta vydala na hřbitov, aby se pomodlila za svého zesnulého manžela. Už byla tma, takže nebylo dobře vidět, ale ona hřbitov dobře znala a věděla, kde manžel odpočívá. Na místě pak sepnula ruce a spustila: Otče náš, jenž jsi na nebe...". Paní se zarazila, když za náhrobkem v rohu hřbitova zahlédla mírnou modrou zář. Vydala se za ní. Čím více se přibližovala, tím jasnější byla ta záře. Ale kde se tu vzala? Paní Alžběta pátrala pohledem kolem dokola, až cosi modrého spatřila pod jedním náhrobkem. Vznášelo se to a připomínalo to lidskou hlavu, kterou následovaly jasně modré vějíře. Došlo

jí, že to je duch. A ne ledajaký. Poznala v něm svého dávného přítele Marka. Zavolala na něj: „Marku!“. Duch se k ní otočil a v tu ránu se začali objevovat další duchové. Vystrašená Alžběta začala pomalu couvat, ale to už se všichni duchové rozletěli přímo na ni. Alžběta utíkala, co jí nohy stačily, až se dostala za bránu, kam duchové nemohou. Už byla v bezpečí. Konečně se mohla zastavit a přemýšlet, kde a proč se tam ti duchové vzali. Pak jí to najednou došlo. U manželova náhrobku byla zapálená svíčka, ale u těch v rohu žádná svíčka nehořela. Proto na Dušičky zapalujeme svíčky.

Šimon Havelka

Podzim a jeho dary

Strašidelná dýně

Žila jedna malá dýně, která se chtěla odmalička stát strašidelnou. Na to ale musela hodně vyrůst. Rodiče jí to však nechtěli dovolit, protože si mysleli, že nebude mít žádné kamarády, že se jí všichni budou bát. Ale dýně se nedala odradit a pořád si stála za svými sny.

Rostla víc a víc, až se stala velkou, jak chtěla. Brzy nato přejelo auto, z něho vyskočili nějací muži, naložili všechny dýně, co na poli byly, a odvezli je do velkého obchodu. Tam se té dýni moc nelíbilo, ale moc dlouho tam nepobyla. Hned na druhý den si ji koupili nějací rodiče s dětmi, aby si z ní udělali strašáka. Na Halloween, kdo šel kolem, se jí pořádně lekl, protože byla opravdu moc strašidelná. A dýně se radovala, že se jí splnil její velký sen.

David Vajbar

Život dýně

Její život vždy začíná v hlíně. Tam čeká, čeká, až se dočká, že zahlédnou ji lidská očka. Když se tak stane člověk si umane, že ji chce domů a nenechá ji ležet u stromu. Když ji donese svým dětem, ty se jí ujmou cukem letem. Chopí se nože a začnou práci-strašáka dělat pro legraci.

Doubavka Kočková

Podzimní (bá)snění

Léto už je pryč, podzim převzal klíč. Na polích to pěkně fouká, holá je už celá louka.

Oranžové dýně kutálí se líně. V sobě mají sto semínek, sto dýňových miminek.

Adéla Perlíková

Podzim dary přinesl, teplo ale odnesl. Vlaštovky už odletěly, dýni jsme si vydlabali. Zase se už barví listí, v lese pod nohama šustí. Sbíráme si kaštiny, skládáme z nich postavy. Místo slunce plno mraků, nebe je teď plné draků.

Klára Marková

Šťastná dýně

Byla jednou jedna malá dýně, která žila na poli s ostatními dýněmi. Ale časem všechny dýně okolo ní zmizely a ona tam zůstala úplně sama. Nevěděla proč. Všechny dýně se prodaly, jenom jí nikdo nechtěl. A tak se jednoho dne rozhodla, že se odkutálí pryč z pole. Tak se rozkutálela, ale daleko nedojela, jenom se skutálela z kopečka a dál už to nešlo. Tak tam zůstala ležet a doufala, že si jí někdo všimne. Po dlouhém týdnu čekání zahlédla v dálce velký modrý traktor, který se rychle blížil a jel přímo proti ní. Dýně začala panikařit. Bála se, že jí traktor přejede. Těsně před ní však zastavil a vystoupil z něho velký silný pán. Dýni popadl a odjel domů. Tam si udělal z dýně polévku. A dýně byla konečně šťastná. Že i ona je dost dobrá na to, aby jí někdo taky chtěl.

Jan Herzán

Na podzim když padá listí a všechno to tak krásně šustí, listí hraje barvami, dýně mají párty s dýněmi.

Brzy už se stmívá, pouliční lampa zpívá. Zpívá tesknou písničku, jak bylo fajn na sluníčku.

Když večer domů půjdete, oči nahoru zvednete, spatříte tu lampu stojící na ulici smutně zářící.

Anna Šebestová

Podzim už je tady a s ním vůně deště, listy stromů opadaly, schovaly nám celé hřiště.

Venku už se brzy stmívá, dny jsou stále kratší, vítr fouká, slunce slábne, příroda se mračí.

Nakoupíme čaje, svíčky, uděláme svařák, zalezeme do postele, kde se můžeme zahřát.

U knížky a u pohádek krátíme si chvíle, těšíme se, že snad letos jaro přijde dříve.

Kateřina Novotná

Všude dýně, kapky rosy, nemůžem už chodit bosí. S Honzou draky pouštíme, na poli to zkoušíme. Draci na nebi poletují, vrabci nám k tomu prozpěvují. Stromy už jsou zcela nahé, všechno listí opadané. My ho s tátou hrabeme a pak do něj skáče.

Štěpán Šebesta

Podzim už nám klepe na dveře, táta mi dýni z pole přinese. Když jadýrka z ní vydělám, krásného strašáka z ní udělám.

Padá listí různých barev, jak paleta malíře. Kde se všechny barvy berou? Ta krása je až k nevíře!

Vítr si s listím pohrává, lehce jak s peříčky, děti si draky pouští na kraji cestičky.

Do ranní mlhy sluníčko se noří, tak jako holínky do bláta se boří. Deště nám přibývá každým dnem, do zahrady letos už moc nepůjdem.

Podzim nám dary dává, co rostou na stromě, na keři, na zemi. Vrací se k nám zpět každý rok se všemi svými chutěmi a vůněmi.

Veronika Lejsková

O štěstí

Svátky, zvlášť ty vánoční, jsou mimo jiné časem, kdy projevujeme své city o něco více než obvykle, ať už skutkem nebo slovy. Pojďme se začíst do následujících řádků a kdo ví? Možná se v některých poznáte právě vy. A možná to bude pro vás i pěkný vánoční dárek...

P. S. Jména autorů z pochopitelných důvodů ne vždy zveřejňujeme. Ne že by se měli za co stydět...

Někteří lidé si často říkají, že mají štěstí, jiní zase, že ne. Bohužel většina lidí vzpomíná na dny, kdy štěstí neměli, více než na ty šťastnější. Snad každý si pamatuje nějaký takový den. Dostal špatnou známku, zmeškal vlak, zlomil si nohu nebo ruku, nechal si doma klíče... Ale dny, kdy jsme měli třeba trochu štěstí, většinou zapomeneme. Možná proto, že to bereme jako samozřejmost. Mně osobně občas přijde, že toho štěstí mám až trochu moc, a bojím se, že se mi to někdy vymstí. Ale kdyby si člověk spočítal každý den všechna ta sebemenší štěstíčka, tak by se ani ty horší dny nezdály zas tak strašné. Takže podle mě máme každý den své štěstí, ne všichni lidé si to uvědomují. Vždyť to, že se nám nic špatného nestalo, je samo o sobě štěstí.

Matyáš Mikulica

Pod tímhle slovem si každý představí úplně odlišné věci. Pro někoho je štěstí uživit rodinu, pro druhého stát se miliardářem. Někdo má přehnaná přání a když se mu nesplní, myslí si, že nemá štěstí. Ale štěstí neznamená splnění přehnaných přání! To potom člověk nikdy štěstí nenajde. Je důležité být šťastný a vděčný i za maličkosti. Podívejte na děti v Africe. Tolik radosti a vděčnosti na nich uvidíme, a to můžeme říci, že nemají nic. Tím myslím to hmotné nic, oproti nám mají všechno. Proto člověk nemá štěstí jen když je bohatý nebo slavný, ale třeba když je zdravý. Štěstí nemá hranice ani specifický význam, přitom je tak krásné.

Kateřina Hrabcová

Co je štěstí? Vyhrát sportku? Dostat nový mobil? Ano, tomuhle se říká štěstí, ale já vám řeknu o jiném štěstí. Každé ráno, když se probudím, vidím na stole v kuchyni dopis od maminky, kde bývá napsáno: Dobré ráno, Verunečko, užij si den a dej mi vědět, že jsi v pořádku. Tohle bych přála každému dítěti, aby měl skvělý vztah s maminkou. Každý se někdy pohádal s mamkou, ale stejně se pak maminky omluví, protože si to vyčítají a a myslí si, že je to jejich chyba, že jsme něco neudělali. A proto si myslím, že opravdové štěstí je mít maminku, která vás miluje a udělala by vše, abyste byli spokojeni. Já už mám to SVOJE ŠTĚSTÍ po svém boku třináct let. Mám tě moc ráda, mami.

Štěstí je pocit, věc, či vzpomínka, které si člověk váží a nechce o ni přijít. Spousta lidí vidí štěstí jinak. Já například vidím štěstí, jako pocit, který mi dělá dobře u srdce. Když se sejde rodina, jsem šťastný, protože si každý našel čas, aby s námi byl, a abychom si to užili. Nebo když si někdo najde partnera, se kterým je šťastný a chce s ním být do konce života. Někdy jsme zmatení, protože nevíme,

kde, kdy, proč a jak se to štěstí stalo. Nikdo nedokáže vysvětlit, popsat štěstí dopodrobna. Ale jedna věc je jasná. Štěstí ti vykouzlí krásný úsměv na tváři. Štěstí se našťestí nedá zneužít (a třeba namnožit), jinak by život byl nudný. Kdyby měl každý pořád jen štěstí, tak mu život zevšední. Proto je důležité, abychom měli od štěstí na chvíli pauzu a přestali na ně spoléhat. A hlavně si pamatujte. Štěstí není na rozdávání.

Filip Hošek

Štěstí je něco krásného. Mít opravdové kamarády, šťastnou rodinu nebo najít třeba čtyřlístek. Pro mě je štěstí mít kamarády, kterým můžu říct všechno. Nemusím se před nimi stydět a ani se přetvařovat. Můžu se jim svěřit se vším a potom je můžu třeba vyslechnout i já. Nebo mít skvělou rodinu. Mamku, které můžu říct úplně všechno - je to taková moje druhá nejlepší kamarádka. Tatku, ze kterého si můžu dělat neustále legraci a pořád se s ním smát. Mít dva skvělé bratry, se kterými můžu dělat hlouposti nebo vymýšlet různé lumpárny. K tomu ještě stále všechny čtyři prarodiče, se kterými si můžu užívat hezký čas. Moje štěstí jsou i sestřenice, bratrance, tety a strýcové, prostě celá moje rodina. Kdyby měli takové štěstí úplně všichni, tak by byl celý svět růžový a ubýlo by hodně problémů.

Anna Mikulicová

Někteří lidé si myslí, že štěstí je být oblíbený nebo mít velké úspěchy. Já si ale myslím, že štěstí je život bez smutku, stresu, strachu a bez pláče, protože i když můžete mít hory peněz, nikdy s nimi neuděláte radost, jakou můžete zažít s rodinou, kamarády či zvířaty, protože se správnými osobami okolo sebe vám bude dobře. A to je pro mě štěstí. Vůbec nezáleží na tom, jestli jiní mají větší úspěch, jsou oblíbenější či mají víc peněz, protože to vše i jim jednou zmizí. Ale ty pořád budeš mít věrné zvíře, které tě má raději než cokoli, rodinu, která tě miluje, kamarády. To právě oni tě uklidní, když máš strach, to oni tu s tebou budou kdykoli a jakýkoli budeš. A proto si myslím, že štěstí jsou lidé kolem nás.

Nela Mikulicová

A trochu i o hrdinství...

Kdo je pro mě hrdinou?

Pro mě je to moje vedoucí z tábora. Jmenuje se Zuzka, je jí něco málo přes 20 let. Na tábor jezdím už šestým rokem, takže ji dobře znám. Je to člověk, který má největší pochopení pro každého, sama má dost těžký život, protože je nemocná a nebude tu asi tak dlouho jako ostatní. Ale ona je přesto šťastná a žije naplno. Pomohla by každému, koho zná, přitom sama neměla v dětství štěstí, zažívala šikanu a neměla zrovna ideální rodiče. Nevěděla kam na střední školu, a tak se na poslední chvíli rozhodla pro umění. Také díky tomu si s ní tak rozumím. I když žije daleko, pomáhá mi a dává mi rady, jak se připravit na uměleckou školu. Jsem jí za všechno moc vděčná a doufám, že se budeme vídat i mimo tábor.

Barbara Ovesná

Můj hrdina je a vždycky bude moje mamka. Už jenom za to, že jsem se díky ní narodila, jsem jí vděčná. Sice jsem se nenarodila do zrovna bohaté rodiny, ale to vůbec nevadí, protože jsem se narodila do rodiny, která drží vždy spolu. Moje mamka je moc hodná a starostlivá žena, chce pro mě jen to nejlepší. Prožily jsme si spoustu chvil dobrých, ale taky těch zlých, ať už to byl rozvod nebo úmrtí v rodině. Jsme si velkou oporou a navždycky budeme. Miluju tě, mami.

A o životě...

Mít svůj sen...

K čemu jsou dobré sny? Jsou vůbec k něčemu? Představte si igelitový pytlík. Žádný sen nemá. Jen existuje a nechá se nosit lidmi. Buď bude mít štěstí, někdo ho vyhodí do koše, někdo další ho následně zrecykluje v něco nového a užitečného, nebo ho někdo odporně vyhodí v lese, odkud ho vítr odváne do koruny stromu, kde stráví zbytek svého bytí.

Nemít sen je jako nemít cíl. Bez cíle se člověk nikam nedostane. Bude se cítit, jako by žil ve smyčce. Bude pořádkem jen vstávat, pracovat, vracet se domů unaven a znovu usínat. Avšak stanovit si cíl, mít sen, to je jako mít dvířka z tohoto kruhu. Navštívit zemi, kterou jste vždy chtěli vidět, ochutnat jídlo, které jste vždy chtěli zkusit, nebo třeba založit rodinu. Váš sen je věc, kterou vám nikdo nesmí rozmluvit. Když půjdete za svými sny a nenecháte sebou manipulovat lidmi okolo vás, dostanete to, o čem sníte. Takže co je lepší? Mít sen, jasný cíl kterého v životě chcete dosáhnout, nebo se jen nechat slepě vést životem?

Vít Blaha

Co by, kdyby...

Kdybych se stal medvědem...

Co bych dělal, kdybych se stal medvědem? Záleží na tom, kde bych žil. V zoo bych věděl, že budu dostávat jídlo, že lidem, kteří se na mě přijdou podívat, budu dělat radost. A kdybych byl ochočený, pouštěli by mě s ošetřovatelem a samozřejmě s náhubkem ven. V divočině bych asi žil ve smečce, musel bych si shánět potravu a místo, kde bych mohl odpočívat. A byl bych rád i za jedno pohlázení. Ale možná ani v té zoo by se na mě nechodilo dívat moc lidí. Lidé, hlavně děti jsou zvědaví spíš na nějaká jiná zvířata, jako třeba na slona, tygra, hada, žirafu a ne na nějakého obyčejného medvěda. A přitom medvěd vůbec není obyčejný! Kdybych se stal medvědem, tak by mi to vlastně ani moc nevadilo. Hlavně bych nechtěl být nikdy sám a opuštěný.

Antonín Manek

Lidstvo jako záhuba?

Kdybych měl být zvířetem, byl bych vlkem. Ale ne jen tak nějakým. Svobodným! Dokážu si představit ty kilometrové lesy, které se rozprostírají okolo pustin. Tu svobodu. Hned by byl život jednodušší. Země bez lidí. Nikde žádné jaderné konflikty, vraždy kvůli náboženství a náboženství obecně, všichni by si byli rovni a každý by měl stejnou šanci přežít, nehledě na místo, kde se narodil. Nebudu objektivní, když popisuji jen svůj pohled na věc. Mně vadí dnešní doba. Co lidstvo všechno zruinuje, spálí, zamoří,

a to všechno jen proto, aby nás tady mohlo být o pár milionů víc. Ale zároveň se samo zabíjí a ničí si budoucnost. Jak řekla jedna nějaká postava v jednom filmu: „Víte, jak funguje horečka? Virus napadne tělo a to v obraně zvýší svou teplotu, čímž virus zahubí. Planeta je organismus, člověk je virus. Naší vinou je planeta nemocná. Jsou jen dvě možnosti, jak to skončí: virus zabije hostitele, nebo hostitel zahubí virus. V obou případech virus zemře.“ Lidstvo má největší problém, že nemá žádného přirozeného predátora. Pokud budou lidé stále přibývat, už tady pro ně nebude místo. Ale abych se vrátil k tomu vlkovi. To bych měl přirozeného predátora, ale zároveň by to byla pro mě výhoda. Sice bych se nejspíš nedožil přirozené smrti, ale naše počty nebyly nikdy problém. Abych řekl pravdu, ty počty jsou problém z jiné strany. A zase se vracíme k lidem. Kvůli lidem a jejich jednání se rapidně snížily počty nejen vlků, ale i jiných zvířat. Je mi všech nevinných tvorů líto. Mrzí mě, že se lidstvo stalo "virem planety". Bohužel s tím nejde nic moc dělat. Ale mám jedno poučení. Važme si všech zvířat. Bez nich bychom tu nebyli ani my. Uvědomme si, že v každém z nás se ukrývá nějaké vnitřní zvíře. Nezabijme si ho.

Václav Čotek

V čí kůži bych se nechtěl narodit

Nechtěl bych se narodit v kůži prasete domácího, protože by si mě pořádně nacpávali, vykrmili a pak by byla zabijačka. A ještě k tomu bych měl růžovou barvu a ráchal se v blátě.

Taky bych se nechtěl narodit v kůži včely, konkrétně dělnice. Celý svůj život obsluhuje královnu, opyluje květiny, dává nám med a dožívá se jen jednoho týdne!

A nechtěl bych se narodit ani v kůži, nebo spíš krunýři vodní želvy, protože už když se narodí, musí přeběhnout z písku do vody. A při tom na ně útočí raci, kteří, když je chytí, tak je sežerou!

Jakub Horák

Barbora Poulíková, 4. třída

V hlavní roli kapr

Kapr podvodník

U jednoho rybníka sedával každý den chudý rybář. Nikdy nic nechtyl, až jednoho dne se mu poštěstilo a on na břehu našel vyplaveného kapra. Byl zvláštní, neměl obyčejnou barvu jako kapr, byl takový dozlato, ale rybářovi to bylo jedno. Měl doma tři děti a potřeboval je nakrmit. Sotva se vydal s úlovkem na cestu domů, kapr promluvil: „Prosím, nenes mě domů!“ „Ale já mám doma děti a ženu,“ řekl rybář a v tu chvíli si uvědomil, že ten kapr mluví. „Ty umíš mluvit?“ zeptal se. „Ano, umím,“ odpověděl kapr. „A pokud mě nesníš, splním ti tři přání.“ Rybář tomu nevěřil, ale řekl mu, že by chtěl být bohatý. A to mu ryba splnila o dva dny později. Rybář běžel šťastný k rybníku. Tam uslyšel, jak si kapr povídá s jinou rybou: „Ten rybář je hlupák, on věří, že mu splním tři přání, ale já splním jen dvě!“ Rybář došlo, že ho kapr podvedl, a tak si dobře promyslel, co si bude přát jako druhé a zároveň poslední přání. Chtěl, aby každý rok ve stejný čas (ten den bylo 24. 12.) byl rybník plný ryb. Kapr se divil, co je to za divné přání, ale přikývl. Hned nato ho rybář praštil a odnesl si ho domů jako štědrovečerní večeři. Od té doby je v rybníku dost kaprů na štědrovečerní večeři pro všechny.

???

Předčasná radost

Byl jednou jeden kapr jménem Karel a ten si žil spokojeným životem v rybníce. Jednoho rána, jak si tak plaval, uviděl žižalu. Uvědomil si, že ráno nesnídal, tak si pro žižalu plaval a snědl ji. Jenže potom v puse ucítil jakousi nit a došlo mu, že to je rybářský vlasce a že ho loví rybář. Vtom začal rybář Pepa opravdu tahat za rybářský prut. Strhl se obrovský boj mezi Karlem a Pepou. Bohužel Karel prohrál a byl uloven Pepou. Po nějaké době se Karel probral. Začal

se radovat, že žije, ale po chvíli zjistil, že je ve vaně u Pepy doma. A bylo po radosti. Taková smůla! Byl právě 24. prosinec, takže Pepa vytáhl Karla z vany a připravil z něho štědrovečerní večeři. Karel byl moc dobrý, nic kromě kostí z něho nezbylo. Bohužel smutný konec pro Karla, ale šťastné Vánoce pro Pepovu rodinu. Tak už to bývá, že co je dobré pro jednoho, nemusí být dobré pro druhého.

Antonín Vajbar

Pro dobrotu na žebrotu...

Žil byl jednou jeden kapr mezi ostatními velmi oblíbený. Alespoň si to myslel. Bydlel v rybníčku jménem Kaltešník. Žil si krásný život s rodinou a kamarády, se kterými chodil do vodní školy, kde se učili, jak přežít čas Vánoc. U nich totiž ani náhodou Vánoce neslavili! Pro ně to byla největší hrozba za celý rok, protože na Vánoce se u nás podle tradice jedí kapři. Ale on už toto období zažil mnohokrát, a proto věděl, jak to přežít. Ovšem tyto Vánoce byly poněkud zvláštní. Už byl druhý den, kdy měli rybáři chytat, ale stále se tu žádný háček neobjevil. V rybníku začaly kolovat zvěsti, že se lidé rozhodli, že Vánoce nebudou, ale on každého upozorňoval, že si všichni kapři stále musí dávat pozor. Protože lidi jsou mazaní. Bohužel ho nikdo neposlouchal...

Když už bylo těsně před Štědrým dnem a každý kapr si plaval na procházku, ten náš si všiml, že za chvíli se jeho nejlepší kamarád určitě chytí na háček. Spěchal ho varovat, ale cestou se na háček chytil on sám. Jak to ostatní kapři uviděli, rázem zmizeli. A nejhorší na tom bylo, že ten zachráněný kamarád se rozhodl, že o statečném činu svého zachránce raději pomlčí. A tak si na našeho hrdinu už nikdo ani nevzpomene...

Říká se, že pro dobrotu na žebrotu. Platí to nejen pro lidi, ale i pro kapry.

Lucie Varmužová

Co by talíře mohly vyprávět...

Sváteční chvíle a atmosféru mohou významně zkrášlit věci kolem nás. A určitě také dobré jídlo. A dobré jídlo patří na krásný talíř. Nevěřili byste, co všechno se takovým talířům honí v hlavě...

Vzpomínky

Povídají si dva talíře a vzpomínají na malíře, který je maloval a neustále cestoval. Cestoval od vesnice k vesnici a maloval na ně různé věci. Jak tak spolu vzpomínaly, tak se v myšce umývaly.

Václav Ullmann

Kdo je víc?

Před časem si jedna rodina koupila kupu nových talířů. Doma je roztřídili na barevné a bílé. Druhý den před polednem prostírali stůl. Zvolili barevné talíře. Ukázalo se, že jich nemají dost, a tak museli vzít i jeden bílý. Talíře chvíli mlčely, jako by se nikdy neviděly, ale bílý talíř to nevydržel a pozdravil svého barevného souseda. Ten ho také pozdravil, a tak si na tom stole začaly talíře povídat. Jednomu se zdálo, že život má smysl jen tehdy, když je naložený výborným jídlem, druhý tvrdil, že jeho význam spočívá v tom, jak dokonale podává pokrmy. První talíř, bílý a prostý, tvrdil, že život není jen o jídle, ale i o přiborech. Druhý, barevný a krásně zdobený, byl přesvědčený, že na přiborech nezáleží. A tak se tam ty dva talíře hádaly a hádaly, až se shodly, že na přiborech záleží jen tehdy, když je i dobré jídlo. Oba talíře pak ještě básnily o tom, jak dobrý život mají, když vtom zavržaly dveře. Do pokoje vešli pán

s paní domu s hrnci plnými jídla. Talíře začaly jásat. Jak tak na ně nakládali to jídlo, byly radostí bez sebe. Věděly, že bude dobrý den. Vždyť od toho přece na světě jsou, aby se na ně servirovaly dobroty. Pak večer před spaním si barevný talíř vzpomněl, jak se hádaly, a zničehonic se bílému začal posmívat. Nejen za to, že mu záleželo na přiborech, ale i proto, že je jen bílý a úplně obyčejný. Bílý se bránil, a tak se hádaly, až se k sobě otočily zády a šly spát. Ráno, když se barevný talíř vzbudil, začal o svém chování přemýšlet. A když se po chvíli probudil i bílý, barevný se mu začal omlouvat. „Přemýšlel jsem o té naší včerejší hádce. Omlouvám se za to. Kdybych neměl tebe, tak nemám nikoho. Vždyť se nemůžeme samy ani pohnout. A taky se krásně doplňujeme.“ A tak se bavily při dobrém jídle celý den a spoustu dalších. Staly se dobrými kamarády.

Jakub Hájek

Zmoudření

Na začátku svého života jsem ležel asi dva měsíce v obchodě, protože jsem byl moc drahý. Pak si mě konečně vzala jedna bohatá rodina. Z tašky jsem viděl, že jdeme do překrásného domu a už jsem věděl, že tam budu šťastný.

Doma si mě vážili a starali se o mě, dávali na mě dobré a drahé jídlo, po jídle jsem byl umyt a vystaven do krásné poličky. Byl jsem ozdobený různými nápisy a ornamenty. Když k rodině přišla návštěva, každý říkal, jak jsem krásný a zachovalý. Život v tom domě byl to nejlepší, co jsem si kdy mohl představit. Do té doby, než se v rodině objevily děti a všechno se otočilo o 360°. Děti na mně nechávaly zaschlé jídlo a mamka mě pak musela drhnout drátěnkou a já jsem z toho byl celý poškrábaný. Návštěvy si mě přestaly všimnout, protože mě znaly anebo viděly, jak jsem se změnil. Byl jsem opotřebovaný, vybledlý, a tak se moje paní s pánem rozhodli, že mě vyhodí. Skončil jsem na skládce, kde byla špína a zima a byl jsem rád za každý déšť, který mě mohl umýt. Tam jsem se také dozvěděl příběhy ostatních vyhozených věcí. Jednoho dne vedle mě skončil jiný talířek, který jsem potkal už kdysi v obchodě. Ležel naproti mně, ale byl úplně obyčejný a levný, tak si ho vzal nějaký ošumělý pán. A zlý, jak mi ten talíř pověděl. S talířem házel a jen málokdy ho umýval, takže byl prý věčně špinavý a zanedbaný. A proto tam nikdo ani nechovil na návštěvu, nikdo ho neobdivoval. Jídlo na něm bylo nedobré, někdy i plesnivé. Teď je rád, že ho nikdo neotravuje a má klid. A já jsem si až tehdy uvědomil, že jsem neměl důvod být naštvaný a mohl jsem být rád za ty šťastné chvíle s tou mojí rodinou.

Samuel Sadílek

Vánoční nálada

Vánoce už přicházejí, letní časy odcházejí. Ty jo, on už padá sníh, já pojedu na saních!

V domě už to krásně voní a rolničky v uších zvoní. Až zazvoní zvoneček, každý najde dáreček.

A když skončí Vánoce, jejich vůně vyvane, můžem se zas znovu těšit, že to kouzlo nastane.

Vojtěch Pokorný

Kouzlo Vánoc na nás volá, konečně už žádná škola! Všichni si přejí, ať venku sněží.

Stromeček v pokoji stojí, všichni ho společně strojí. Ježíšek nese dárečky, zimou ho studí palečky.

U dveří už nám zvoní, a dárky se rozbalují. A pak zase po roce Se uvidíme na Vánoce.

Sára Škaroupková a Štěpánka Čeperová

Zima se blíží, vrací se k nám po roce. Podívej, už sněží! Přivítáme Vánoce.

Vánoční strom a plno dárků, doma už čaje vaří se. Ulice plné sněhuláků a z nebe sníh prší se.

Naše přání budou brzy vyslyšena, rodina u stolu sejde se. Bílý sníh vypadá jako pěna, ve vaně kapr mrská se.

Zorka Kovaříková

Tereza Mikulicová, 4. třída

Co bych si nadělila pod stromeček?

Jako malá jsem si přála vždycky kočku. Ještě dřív to byly panenky nebo auta. V první třídě jsem si moc přála živého mazlíčka - psa nebo morče. Teď bych ráda našla pod stromečkem pěknou a zajímavou knížku a deskovou hru pro více lidí. Ale co bych nadělila sobě a celé rodině úplně nejraději (nejen k Vánocům), je zdraví, štěstí a spokojenost. Protože být zdravý a být spolu s rodinou je pro mě ten největší a nejdůležitější dar.

PROČ TŘÍDIT VYSLOUŽILÉ ELEKTRO?

Protože některá elektrozařízení obsahují látky, které škodí jak životnímu prostředí, tak lidskému zdraví. Díky recyklaci se tyto látky nedostanou do přírody.

	L	Y				R	E	
		E	Y	C	I			
U	I	K	E	R			C	Y
Y		R		I	E	C	L	J
I	K			U				E
J		C		Y		U		K
E	R			L			U	C
L			J	K	U			
K	Y	U				I	J	L

Procvič svoje mozkové závity a vyplň sudoku. Místo čísel pracuj se slovem **RECYKLUJI.**

Zahraj si i naši hru Zrecykluj to!

ekolamp

MYSLÍME EKOLOGICKY. NA BUDOUCNOST

Zpívání pod věží

9. prosince 2023
od 15 hodin u kostela

PROGRAM:

15:00 SLAVNOSTNÍ FANFÁRA
15:05 VYSTOUPENÍ DĚTÍ ZE ZŠ
15:10 VYSTOUPENÍ DĚTÍ Z MŠ
15:20 ŽESŤOVÝ ORCHESTR
15:45 KOBYLSKÝ VOKÁLNÍ ANSÁMBL
16:00 MUŽÁCI Z KOBYLÍ
16:10 SBOR JARMILY BOROVIČKOVÉ
16:30 PŘÁNÍ STAROSTY A OTCE TOMÁŠE

**Během odpoledního programu je
zajištěno občerstvení a možnost nákupu
drobných řemeslných výrobků**

KOBYLÍ DĚDINA - periodický tisk územního samosprávného celku
vydává Obec Kobylí, adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí
IČO: 283266, tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyli.cz
Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková
vychází nepravidelně, místo vydání Kobylí, registrační číslo 370011091
grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav
vyšlo v prosinci 2023, náklad 600 výtisků, cena 12,- Kč, neprošlo jazykovou úpravou